

ilerici YURTSEVER gençlik

7 HAZİRAN 1976
YIL : 1 — SAYI : 15
250 Kuruş

GENÇ İŞÇİLER, İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ VE DİSK'İN GÜÇLENMESİ UĞRUNDA SAVAŞIN!

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

15-16 HAZİRAN GENEL DİRENİŞİNİN 6. YILDÖNÜMÜNDE

GENÇ İŞÇİLER, DEVRİMCİ SENDİKAL BİRLİK YOLUNDA İLERİ !...

⋆ SARI SENDİKALARA, İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİNİ PARÇALAYICI AKIMLARA KARŞI MÜCADELE EDELİM. SENDİKAL MÜCADELEYE ETKİN OLARAK KATILALIM.

15 - 16 HAZİRAN GENEL DİRENİŞİ

15 - 16 Haziran 1970 tarihleri arasında işçi sınıfımız, demokratik, sendikal haklarına el uzatan burjuvazinin kanlı ellerini kırmak için genel direnişe geçti. Burjuvazi ve onunla **açık işbirliğine** giden sarı Türk - İş yönetici kliğinin ortaklaşa hazırladığı yeni sendikalar tasarısına göre, başta **DİSK** olmak üzere işçi sınıfının demokratik sendikal örgütleri kapatılıyordu. Çünkü bu sendikalar tasarısı, çalıştığı işkolundaki sigortalı işçilerin 1/3'ünü örgütliyemiyen sendikaların kapanacağı hükmünü getiriyordu. Bu durumda, Türk - İş dışındaki bütün sendikalar kendiliğinden fesholuyordu. Ki burjuvazinin sözcüleri, amaçlarını hiç bir biçimde gizlemiyorlardı. Devrin AP bakanlarından Seyfi Öztürk amaçlarını Türk - İş'in Erzurum'da yapılan Genel Kurulu'nda şöyle dile getiriyordu : **«DİSK'in canına ot tıkıyacağız!»** Yine aynı toplantıda konuşan AP'li eski bakanlardan Turgut Toker; **«Sendikalar Kanun Tasarısının yürürlüğe girmesiyle, Türkiye'de, Türk - İş'ten başka işçi konfederasyonu kalmayacak!»** diyordu.

Egemen güçlerin amacı besbelliydi: **«İşçi sınıfının demokratik haklarını gasbetmek; onun sendikal örgütü DİSK'i kapatmak; demokratik hak ve özgürlüklerin en kararlı savunucusu olan işçi sınıfını aklınca «susturduktan» sonra tüm ilerici güçlere karşı saldırıya geçmek....** Fakat, şanlı bir geleneğe sahip olan işçi sınıfı, burjuvazinin bu saldırısına sessiz kalamazdı. Nitekim öyle oldu.. İstanbul, İzmit, Gebze bölgesindeki yüzbini aşkın işçi genel direnişe geçti. Burjuvazi ve gerici AP iktidarı, bu direnişi kanla, ateşle boğmak istedi, saldırıya geçti. **Mehmet Gıdak, Yaşar Yıldırım, Mustafa Bayram** adlı işçiler polis kurşunları ile öldürüldüler. Yüzlerce işçi yaralandı. Ertesi gün ise gerici AP iktidarı, İstanbul - İzmit bölgesinde sıkıyönetim ilan etti. **DİSK** yöneticileri ve yüzlerce işçi gözaltına alınıp, sıkıyönetim mahkemelerinde yargılandılar. Binlerce işçi, işten atıldı.

Tüm demokratik güçler, kuruluşlar ve kişiler, bu faşizan baskı ve terörün karşısına dikilip, işçi sınıfının yanında saf tuttular. Daha sonra, TİP, CHP, TBP'nin başvurması üzerine Anayasa Mahkemesi, sözkonusu değişiklik hükmünü iptal etti. **Ama, 15 - 16 Haziran genel direnişi, işçi sınıfının tarihine şanlı bir sayfa ekledi.**

(Devamı 11. sayfada)

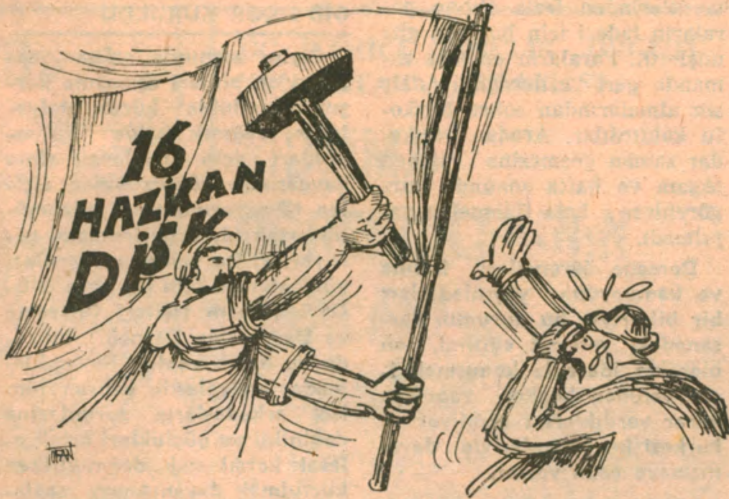
başyazı

OKULLARI KAPATMAK ÇÖZÜM DEĞİLDİR

Olayları, somut gelişmeleri bilmek ve öğrenmek kadar, bunlardan belirli sonuçları çıkarmakta önemlidir. Daha da önemlisi, bu sonuçları değerlendirip ona yolgösterici bir nitelik kazandırabilmektir. Aksi takdirde, olaylar, gelişmeler yalnızca yaşanmış ve gözlenmiş olur.

Eğitim ve öğretim kurumlarının demokratikleştirilmesi, özerk ve demokratik bir üniversite yaratma mücadelesinin faşizme, gerici iktidarlara karşı verilen mücadele ile birleştiği bugüne dek sık

«Devamı 2. sayfada»

● «GENÇLİK VE İDEOLOJİ SAVAŞIMI» BAŞLIKLI SERİ YAZIMIZI ORTA SAYFADA OKUYABİLİRSİNİZ.

● ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ (UÖB) GENEL SAYMANI VE «ÖZGÜR ALMAN GENÇLİĞİ» UÖB TEMSİLCİSİ İLE YAPTIĞIMIZ KONUŞMA 12. SAYFADA YERALMAKTADIR.

● NAZIM HİKMET'İN 13, ORHAN KEMAL'İN 6. ÖLÜM YILDÖNÜMLERİ İLE İLGİLİ YAZILARIMIZI 10. SAYFADA BULABİLİRSİNİZ.

İKİ DEVRİMCİ SANATÇIYI ANIYORUZ

NAZIM HİKMET

ORHAN KEMAL

Nazım Hikmet ve Orhan Kemal... İşçi sınıfının, emekçi halkın ulusal ve sosyal kurtuluşu savaşımı uğrunda adanmış iki çileli ömür... Baskılar, zindanlar, işkenceler... Ama bitmeyen, tükenmeyen, aksine gittikçe artan inanç ve bilinç örneği.

Nazım Hikmet'i 3 Haziran 1963 yılında kaybettik. Orhan Kemal'i ise 2 Haziran 1970'te... Fakat onlar gönüllerimizde yaşamlarıyla, yapıtlarıyla, savaşımlarıyla yerettiler. Hiçbir güç, bu sevgiyi ve saygıyı kalbimizden silemeyecektir.

Anıları önünde saygıyla eğiliriz.

OKULLARI KAPATMAK ÇÖZÜM DEĞİLDİR

«Baştarafı 1. sayfada»
sık tekrarlandı. Ama hiçbir dönemde mücadelenin her iki yanı bu ölçülerde birleşmedi; bu denli canlı bir görünüm kazanmadı.

Gerici, faşist biçimli MC iktidarı, daha işbaşına gelir gelmez, eğitim ve öğretim kurumlarını, anti - demokratik baskı ve saldırılarının başlıca hedeflerinden biri olarak seçti. M. Eğitim Bakanı'nın MHP'li faşistlerle yakın işbirliği yeterince biliniyor. Bu bakan, öğrencileriyle, öğretmenleyle, öğretim üyeleriyle bütün eğitim kurumlarına, ilerici - yurtsever olan herkese karşı açık bir savaş ilan etti. Irkçılık, turancılık gibi çağdışı ideolojilerin ideologluğunu yapanlar, faşist militanlar, eğitimin kilit noktalarına yerleştirildi. «Milli ve manevi değerlere bağlı bir eğitim» demagojisi arkasında, yüzbinlerce öğrenci gerici, çağdışı ideolojilerin beyin yıkama, şartlandırma yöntemleriyle karşı karşıya getirildi.

Halk düşmanı MC iktidarının eğitim ve öğretim kurumlarını faşistleştirmeye yönelik çabaları, yalnızca bunlarla sınırlı kalmadı. İleri sürülen faşist komando çetelerinin kanlı eylemleriyle bu girişimler yaygınlaştırılırken, bir yandan da faşizme belirli mevziler kazandırma amacı güdüldü. İşte, durmak bilmez kanlı saldırılarda, başka amaçların yanısıra, bu amaç da yeralmaktadır: Yani, eğitim ve öğretim kurumlarının faşistleştirilmesi...

Bu gerçeği belirtmemizin temel nedeni, üniversite ve yüksek okul yönetimlerinde hala ısrarla sürdürülmek istenen «sağırlar diyalogu» dur.

Herşey apaçık orta yerde duruyor. Olaylar, kimi çevrelerin dört elle sarıldıkları «sağ - sol» çatışması değildir. Olayların kaynağı, üniversiteler hiç değildir. İlerici, yurtsever, devrimci öğrencilerin, bütün öğrenci kitlesinin can güvenliğine, öğrenim özgürlüğüne yönelik tek taraflı saldırılardır sözkonusu olan. Bu kanlı saldırıları düzenliyenler, yani faşist komando çeteleri, bilinen güçler tarafından örgütlenmekte ve açıkça desteklenmektedir. Ve son İTÜ olayında görüldüğü gibi, anfilerde, öğretim üyelerinin gözleri önünde silahlarını ateşleyecek kadar cüretlerini arttırmışlardır!

Gerçek böyleyken ve kanlı saldırılara karşı dikilmek görevi orta yerde dururken, her olaydan sonra bir - kaç cümlelik açıklamalarla yetiniliyor ve yalnızca okulların kapatılması yoluna gidiliyor. Gerekçe ise artık herkesin bildiği şeyler: Öğrenime devam imkanının kalmadığı vs... Can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldıran faşist saldırılar hiç sözkonusu edilmiyor.

Yurtsever ve demokrat olmanın biricik ölçüsü; faşist tırmanışa, kanlı terör dalgasına karşı çıkıp - çıkmamakta yatıyor. Üniversiteler geçmiş dönemlerde, yurtseverliğin, ilerici, demokrat olmanın başarılı örneklerini verdiler. Gerici iktidarların baskı ve terör politikalarına karşı durarak, kimi yerde etkin biçimlerde mücadele ederek, ilerici güçlerin saflarında yeraldılar.

Ne var ki 12 Mart sonrasında, bu eğilimin büyük ölçüde köreldiği görüldü. Bilimsel ve yönetsel özerkliği sınırlayarak, siyasal iktidarları üniversite üzerinde karar sahibi kılan yasa değişikliklerine, demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmaya yönelik çabalara karşı genellikle sessiz kalmak tercih edildi. Ve kuşkusuz bunları alkışlayanlar da oldu.

MC'nin başı Demirel'in üniversitelere elkoyma tehditlerini savunduğu günlerde ise, tek tek birkaç ses dışında esaslı hiçbir tepki doğmadı. Ve aynı suskunluk, eğitim kurumlarındaki faşist tırmanışın diğer örneklerinde de görüldü.

Toplumda varolan ayrışma ve çatışmaların, her alana olduğu gibi, eğitim kurumlarına da yansıması kaçınılmazdır. Bunu biliyoruz! Ama şunu da biliyoruzki, bugün de üniversitelerde tutarlı bir demokratizmin, ilericiliğin sesini yükseltecek güçler vardır.

Can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü sürekli tehdit eden faşist saldırılar karşısında, okulları kapatmak ve hele bunu yaygınlaştırıp tek çıkış yolu haline getirmek sorumluluktan kaçmak anlamını taşır. Sorun, öğrenimin sürekliliğini sağlamaksa, yapılması gereken şey de ortadadır: kanlı saldırıların kaynağına, yani faşist tırmanışa karşı çıkmak...

İşte, bilim ve özgürlüğü savunmanın, üniversitelerin özerkliğini korumanın, onu demokratikleştirmenin yolu bu noktada birleşiyor. Bir başka deyişle, üniversite ve yüksek okul yönetimleri ya öğrenci gençliğe sahip çıkıp, eğitim ve öğretim kurumlarının faşistleştirilmesine karşı bilimden, özgürlükten, üniversitelerin özerkliğinden yana olduklarını gösterecekler, ya da sessiz kalmak yolunu seçerek faşizmin yeni yeni cinayetlerine, demokrasi ve özgürlük adına ne varsa hepsini yoketmesine gözyumacaklardır. Başka seçenek yoktur.

FAŞİST SALDIRILARA KARŞI İTÜ ÖĞRENCİLERİ BİRLEŞİN !

ERDOĞAN YALÇINGİL

Uzun süreden beri, üniversite ve yüksek okulları kapattırmak amacıyla yapılan saldırılar sürmektedir. İDMMA'ya bağlı okulların bu yolla kapattırılmasından sonra, aynı amaçlı saldırılar İTÜ (İstanbul Teknik Üniversitesi) üzerinde yoğunlaşmıştır. Faşist çetelerin başı Türkeş'in kendi komandolarına İTÜ için özel emir verdiği, önceden beri bilinmektedir. Geçtiğimiz bir hafta süresince İTÜ öğrencileri faşist saldırıları kitle olarak püskürtmüş, ancak öğrencilerin az olduğu Cumartesi sabahı saldırılar doruk noktasına ulaşmıştır.

POLİS - FAŞİST KOMANDO İŞBİRLİĞİ

Sabahleyin yabancı dil dersi için gelen gece bölümü öğrencileri polis tarafından üstleri aranarak okula alındılar. Ders zili çaldıktan sonra «kırmızı kart» (!) gösteren iki kişi serbestçe içeri girdi. İki kişinin hemen ardından otuz kişilik bir grup, polisin kapıyı boşaltması üzerine içeri girdiler. Bu duruma itiraz eden devrimci öğrencilere polis tarafından «hepsinin birden aranmasının zor olduğu» (!) cevabı verilmiştir.

Faşist sürüler, sınıfları başarak öğrencileri kurşunladılar. Bu sırada kalbinden ve karnından yaralanan **ERDOĞAN YALÇINGİL**, sınıf arkadaşlarının kolları arasında can verdi. Ayrıca, Hamit Katipoğlu, sırtından aldığı iki kurşunla ağır yaralanmıştır. Faşist saldırganlar çıkarken, kendilerini kovalayan öğrencilere tekrar ateş açmışlar ve bu ateş sonucunda Cihat Deliorman ayağından vurulmuştur.

OKULLARIN KAPATILMASI ÇÖZÜM DEĞİLDİR

Çok daha sonra olayı işiten İTÜ Rektörü okula gelmiş ve gazetecilerden olayın «ayrıntılarını» öğrenerek, geçici olarak İTÜ'nün tüm bölümlerini kapattığını söylemiştir. İTÜ Yönetim Kurulu son yaptığı toplantıda okulun süresiz kapatıldığını açıklamıştır. Böylelikle, işbirlikçi büyük burjuvazinin, yüksek öğrenim kurumlarını kapattırma planının bir bölümü daha tamamlanmıştır.

Faşist saldırılar karşısında öğrencilerin öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği sağlanacağına okullar kapatılmakta, can güvenliğinin sağlanması için hiç bir tedbir alınmamaktadır.

Süregelen olaylar göstermektedir ki, okulların kapatılması çözüm değildir. Faşist yuvalar dağıtılmadan faşist saldırıların durması olanaksızdır.

ACİL GÖREV NEDİR?

Günümüzde öğrencilerin can güvenliğinin ve öğretim özgürlüğünün sağlanması sorunu, diğer bütün akademik - demokratik sorunların önüne geçmiştir. Bu nedenden ötürü, bütün ilerici, demokratik güçlerin, bütün öğrencilerin önünde duran görev, can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması doğrultusunda birleşik eylemler düzenlemektir. Özellikle, okullarda konacak eylemler bu somut hedefe yönelik olmalıdır.

Faşist sürelerin can güvenliğini ortadan kaldırdığı, egemen güçlerin okulları kapattırmak için planlı bir uygulama içerisinde olduğu günümüz koşullarında, öğrenciler ve demokratik örgütler, egemen güçlerin bu politikasına yarayacak hareketlerden kaçınmalıdırlar. Aksine, can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü sağlama doğrultusunda birleşik, yığınsal eylemlere girişmelidirler. Bu, İTÜ öğrencilerinin de gözönünde tutmaları gereken önemli bir konudur.

Fakat, bu genellemenin yanısıra, her okulun somut koşullarının ayrı ayrı olduğunu gözden kaçırmamalı, yukarıda sözkonusu edilen genellemeyi mekanik bir biçimde her okula uygulanmamalıdır. Çünkü, herhangi bir okulda gerekli ve geçerli olan bir eylemin, diğer okulda ters sonuç vereceği, gerici güçlerin işine yarayacağı gözönünde tutulmalıdır.

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİNİN İTÜ İLE İLGİLİ BİLDİRİSİ

Yukarıda belirttiğimiz ve sürekli vurguladığımız ger-
«Devamı 11. sayfada»

MURAT DERSANESİ ÖĞRENCİLERİ

Murat Dersanesi öğrencileri, Milli Eğitimin saptadığı ders ücretlerinden fazla alınan paraların iadesi için boykota gitmişlerdi. Paraların en kısa zamanda geri verileceğine dair söz almalarından sonra boykotu kaldırdılar. Aradan bu kadar zaman geçmesine rağmen akşam ve hafta sonunda kurs görenlere hala ödemeler yapılmadı.

Dersane öğrencileri basına ve kamuoyuna yayınladıkları bir bildiriyle bu durumu, dersanedeki yetersiz eğitimi, son olarakta idareyle konuşmak için yeniden boykot yapmaya karar verdiklerini açıklıyor ve herkesi bu eylemleriyle dayanışmaya çağırıyorlar.

Çarpık eğitim sisteminin bir sonucu olarak üniversite önlerinde yığılan, geleceklerinden kuşkulu binlerce gence sahte, göz boyayıcı reklamlarla tanıtılan ama aslında eğitim eksiksiklerini gidermek için değil, öğrencilerin sırtlarından milyonlar kazanmak için açılan özel dersanelerdeki arkadaşlarımızın sorunu tüm ilerici, demokrat güçlerin sorunudur.

Murat dersanesi öğrencilerinin, türlü vaadlerle kandırılarak taşradan getirilen, tüm varlıklarını bir yüksek okula girebilmek için dersane patronlarına kaptıran bütün arkadaşlarımızın haklı direnişlerini destekleriz.

GİB - DER KURULDU

Giyim alanında çalışan, sayıları on binleri aşmasına karşın çoğunlukla küçük atelyelerde, dağınık halde bulundukları için haklarını alma kavgasında güçsüz kalan işçiler tüm sorunlarının çözümünü ortak bir örgütlenmede görüyorlar. Bu yolda çalışmaları yürütebimek için ilk önce GİB-DER (Giyim İşçileri Birleşme ve Dayanışma Derneği) kuruldu ve halka yaptığı ilk açıklamada, atelyelerde çalışan tüm işçi arkadaşların sorunlarına değinildi ve güçlükleri ortak olarak karşılamak, dağınıklıktan kurtulmak dayanışmayı sağlamak ve giyim alanında sürdürülen sömürüye son verebilmek için GİB-DER çatısı altında birleşme çağrısında bulundu. Bu çağrıda şöyle deniyor: «Bizler, sesimizi duyurabilmek, toplumda saygın yerimizi alabilmek için tüm güçlerimizi birleştirmek, bir çatı altında, bir araya gelmek zorundayız.

Bu çatı, giyim alanında çalışan tüm işçi ve emekçi arkadaşları bağrında toplamayı hedeflemektedir. Böyle bir birliğin oluşması, tüm işçilerin ellerinde yükselecektir. DAHA GÜVENİLİR YARINLAR İÇİN, daha iyi yaşamlar için, birlik ve dayanışmamızı oluşturmak için İLERİ!..»

KAHRAMANMARAŞLILAR KÜLTÜR DERNEĞİ KURULDU

Uzun süredir birlik ve dayanışmalarını sağlayacak bir örgütün kurulması için biraraya gelen Kahramanmaraş'lı yurtsever, ilerici, emekçi ve öğrenciler bozguncu unsurların karşıtlığına rağmen demokratik derneklerini kurdular.

Kısaca **KAM - DER** diye adlandırılan dernek ilk toplantısında görev bölümü yaptı ve seçilen yönetim kurulu üyeleri gazetemize yaptıkları açıklamada işçi sınıfının ve tüm emekçilerin barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve toplumsal ilerleme savaşımı saflarında yer alacaklarını söylemişlerdir.

KAM - DER yöneticileri, çalışmalar için bir program hazırladıklarını ve ilk aşamada seslerini yığınlara ulaştıracak bir bülten çıkaracaklarını ayrıca belirtmişlerdir.

Daha kurulduğu günden, Kahramanmaraşlı emekçi ve öğrencilerin sorunlarına çözüm getirici çalışmalara başlayan **KAM - DER**'e uğraşında başarılar dileriz.

İSTANBUL ATATÜRK EĞİTİM ENSTİTÜSÜNDE DURUM

Geçtiğimiz aylarda, kamuoyunu ilgilendiren olaylardan biri de, hiç kuşkusuz, Eğitim Enstitülerinde oynanan oyunlar olmuştur. Gerici, faşist biçimli MC iktidarı, işbaşına geldiği günden itibaren, öğretmen yetiştiren bu yüksek öğrenim kurumlarında baskılar yoğunlaşmıştır. İşte okulumuzda da düzenlenen oyunlar, bu zincirin bir halkasıdır. Okulumuza yıl başında, Afyon ÜLKÜ-BİR derneği kurucusu faşist Yüksel Turhal müdür olarak atandı. Bunu izleyen atamalarla okul yönetimi faşistleştirildi. 56 yurtsever öğretmen gerekçesiz sürüldü, yerlerine faşist, kafalı yeteneksiz öğretmenler atandı.

Okulda sürdürülen faşist baskı ve terörü protesto etmek ve bir takım demokratik istemlerimizi kazanmak amacıyla boykota gittik. Her yerde olduğu gibi burada da, maocu - goşist akımlar karşımıza dikildi. Öğrencilerin bu demokratik hareketine kendi dar grup anlayışını dayatmaya kalkıştılar. Sadece kendi etraflarındaki «üç-ahbap çavuşun» katıldığı seminerlerde dünya sosyalist sistemine, kapitalist ülkeler işçi sınıfı hareketine, ulusal kurtuluş mücadelelerine, işçi sınıfımızın demokratik sendikal örgütü DİSK'e, ilerici gençliğe, sosyalistlere, demokratik solculara, sosyal demokratlara küfürler yağdırdılar.

Eylem planında bozguncular, bizi hedefsiz, amaçsız eylemlere sürüklemeye çalıştılar. Faşist çetelere ve uygulamalara karşı bütün öğrencilerin birliği yerine, dar grupsal çıkışları önerdiler. Bütün bunlar, görünürde boykota sahip çıksalar bile, bozguncuların tavrının boykotu kırmaya yönelik olduğunu ortaya koymaktadır.

Bozguncu unsurların öğrencilerin birliğini bozucu davranışları sonucu okul idaresi ve polis harekete geçerek ikinci dönem bizi okul dışına çıkardı, 46 arkadaşı tutukladı. Maocu, goşist unsurlar, kitlelerin önüde apaçık ortaya çıkan hatalarını bu kez açıkgözce öğrencilerin üzerine yıkmaya çalıştılar. Bu da, onların «kitle anlayışının» ne olduğunu apaçık göstermektedir.

Maocu, goşist unsurlar dar grup anlayışlarını dayattığı, öğrencilerin birliğini bozdukları, öğrencilere yanlış hedefler gösterdikleri için boykot kırıldı. Bunun sonucu olarak faşist çeteler polisten aldıkları destekle okulu zorla denetimleri altına aldılar. Okula dışarıdan getirtilen faşist çeteler, okulun karşısındaki özel yurtlara yerleştirilerek çevreye, semt halkına, öğrencilere karşı kanlı saldırılara geçtiler. Bu saldırıların sonucunda 18 arkadaş yaralandı.

Son durum : Okulda can güvenliği yoktur, faşistler her gün bir kaç arkadaşı silahla tehdit etmektedirler. 30 arkadaş okuldan uzaklaştırılmış, daha önce sürülen 24 arkadaşın okulla ilişkisi kesilmiştir. Belli kişilerin (!) dışında hiç bir kimse burs ve kredi alamamaktadır. Bazı arkadaşlar derslere gelememekte, okulda, sınıfta, bahçede guruplar halinde gezmek, sohbet etmek yasaklanmış durumdadır. Okul kantini silahlı çetelerin işgali altında, Ülkü ocakları şubesinden farksız durumdadır.

Bu durum, bütün bu gelişmeler, sapık akımların gerici faşist güçlerin işine nasıl yaradıklarının kanıtıdır. Her yerde boy gösteren Maocu, Troçkist, Goşist akımların provakatör, bozguncu yüzlerini açığa çıkarmıştır. Artık faşistlerle aynı saflarda yer almaktadırlar.

Bizler Atatürk Eğitim Enstitüsü ilerici yurtsever öğrencileri olarak mücadelemizi sürdüreceğiz. İsteklerimiz şunlardır:

— Yurt yapılması, burslarımızın geri verilmesi,
— Öğrencilerin yönetime katılması,
— Disiplin ve ceza yönetmeliğinin öğrenci yararına değiştirilmesi, sürülen ve uzaklaştırılan arkadaşların geri gelmesi,
— Sınıf geçme yerine ders geçme sistemi, Akademi hakkı verilmesi,
— Kıyılan öğretmenlerin geri gelmesi,
— Can güvenliğinin sağlanması, polisin ve faşist çetelerin okuldan uzaklaştırılması,
— Bütün arkadaşların derslerine devam etmelerinin sağlanması.

Biliyoruz ki : faşist terörü, kanlı cinayetleri durdurmak için, gençlik işçi sınıfının yanında yürümelidir. Gerici, faşist güçlerin işine yarayan sapık akımların gelişmesine olanak tanımamalıyız. Bu uğurda bütün sosyalist, sosyal demokrat, demokratik solcu, ilerici yurtsever güçlerin birliği zorunludur.

Yaşasın ilerici gençliğin birliği!..

Yaşasın Bağımsızlık, Demokrasi, Barış ve Toplumsal ilerleme mücadelesi!..

Atatürk Eğitim Enstitüsü İlerici Yurtsever Öğrencileri

BYÖKD KONGRESİ YAPILDI

İLERİCİ GENÇLİĞİN BİRLİĞİ GÜÇLENİYOR

Bursa Yüksek Öğrenim Kültür Derneği (BYÖKD) nin kongresi 23 Mayıs günü yapıldı. Kongre, İlerici Gençliğin Birliği listesini oluşturan arkadaşların yönetim kuruluna seçilmesiyle sonuçlandı.

Kongre öncesinde faşist sürüler, polisle işbirliği yaparak kongreyi engelleme girişimlerinde bulundular. Bu amaçla Eğitim Enstitüsü'ne saldırdılar. Olaylar sonucu çok sayıda devrimci, ilerici öğrenci yaralandı. 100'den fazla arkadaşımız ise gözaltına alındı. Bu nedenle 16 Mayıs'da toplanacağı ilan edilen kongre ertelenmek zorunda kaldı. Ne var ki, burjuvazinin, gerici güçlerin bu yoldaki çabaları sonuç vermedi; kongre, 23 Mayıs günü çok sayıda öğrencinin katılmasıyla yapıldı.

Kongre, çeşitli gençlik çevrelerinin kendi görüşlerini dile getirdikleri, tartıştıkları bir forum biçiminde geçti. Her zaman olduğu gibi maocu unsurların bozguncu çıkışları, ilerici gençlerin sorumlu ve disiplinli davranışlarıyla bozguna uğradı. İşçi sınıfına, gençlik hareketinin birliğine, uluslararası gençlik hareketine yönelttikleri saldırı ve küfürler, onların gerici yüzlerini bir kez daha açığa çıkardı. Cılız ve etkisiz sesleriyle, gençlik hareketinden iyice soyutlandıkları bir kez daha görüldü.

«Birlik» listesini destekleyen arkadaşlar yaptıkları konuşmalarda, BYÖKD yönetiminin bir yıllık çalışmalarını eleştirdiler; öğrenci gençliğin sorunlarının çözümlenmesi, onların daha geniş ölçülerde örgütlenmesi yönünde gerekli çabaları harcamayan eski yönetimin bu pasif tavrını somut olaylarla dile getirdiler. Gençlik hareketinin bugünden geleceğe uzanan birliği ve bu birliğin gerçekleşme yolları üzerindeki görüş ve ilkelerini açıkladılar. Uluslararası gençlik hareketiyle dayanışmanın önemini belirttiler.

Kongre öncesinde, ilerici - devrimci gençliğin birliği doğrultusunda verilen çabalar, ortak bir listenin hazırlanmasıyla sonuçlanmıştı. Oluşan birlik, kongrede etkinliğini gösterdi; dört ayrı listenin yeraldığı kongre, «İlerici Gençliğin Birliği» listesinin kazanmasıyla sonuçlandı. Yönetime gelen arkadaşlar şunlardır: Fazlı Gürcan, Mustafa Şengezer, Hasan Gazi, Cengiz Koç, Piltan Özdemir, Orhan Okumuş, Vedat Parlakgün.

Bursa'da ilerici gençliğin birliği bugün artık daha da güçlenmiştir. Yönetimi alan arkadaşları zor ve sorumlu görevler bekliyor. Gerçekleşen birliği daha da ileri, etkin bir güce dönüştürmeleri gerekiyor. Diğer yandan, Bursa, önemli bir işçi yatağı haline gelmiştir. Bu, gençliğin işçi sınıfı ile dayanışmasında somut olanaklar sağlamaktadır. Yönetici arkadaşların bundan böyle yapacakları çalışmalarla bir yandan daha geniş öğrenci kitlesini örgütlüyeceklerine, onların sorunlarını çözme yolunda BYÖKD'ü etkin bir öğrenci örgütü haline getireceklerine; diğer yandan da işçi sınıfıyla güçlü, kalıcı bağlar kuracaklarına inanıyoruz.

«YAŞASIN İGD»

ZDMMA'DAKİ SALDIRI İŞBİRLİKÇİ GERİCİ ÇEVRELERİN VE ONLARIN KARARGAHI MC'NİN FAŞİST TIRMANIŞININ BİR PARÇASIDIR.

Zonguldak Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisinde 24 Mayıs Pazartesi günü öğleden sonra, şehrimizde ta öteden beri küçük bir azınlıktan öte gidememiş faşist bir grup, ilerici öğrencilere saldırmıştır. Faşist tırmanışın bir parçası olan planlı saldırılar için, bu defa da, öğrenci gençlik seçilmiştir. Zincir, bıçak ve benzeri silahlarla saldıran faşist bozkurtlar, devrimci öğrencilerin birliktenliği sayesinde umduklarını bulamamışlardır. Olaydan sonra Akademiye gelen polis herhangi bir arama yapmamıştır. Çünkü, faşistlerin her birinde silah olduğu halde devrimci öğrencilerde çakı dahi yoktu. Polisçe alınan ifadeden sonra mahkeme, faşist ve devrimcilerden bir grup için tutuklama kararı vermiş; ilkin devrimcilerin bir üst mahkemeye itirazıyla her iki grupta tahliye edilmiştir.

ZDMMA'daki saldırı işbirlikçi burju-

(Devamı 11. sayfada)

ÜÇ İLERİCİ GENÇLİK ÖRGÜTÜNÜN ORTAK AÇIKLAMASI :

«İDMMA ÖĞRENCİLERİNİN HAKLARI TANINMALIDIR»

Faşist uygulamaların alabildiğine yoğunlaştığı günümüz Türkiye'sinde artık okullarda eğitim sürdürme olanağı ortadan kalkmıştır. Faşist biçimli MC iktidarının üniversitelere resmen el koyma girişiminin gündemde olduğu şu günlerde öğrencilerin okullarda akademik - demokratik haklarını almak için en küçük bir girişimleri dahi faşistler tarafından engellenmektedir. Bütün bunlara rağmen biz İDMMA ve bağlı yüksek okullar öğrencileri olarak aşağıda belirtilen akademik istemimizi dile getiriyoruz.

(Devamı 11. sayfada)

ZULÜM VE BASKI ÇARKI KIRILSIN ARTIK!

Ankara, Cebeci'de fakülte ve yurtların topluca bulunduğu bölgeye önceki tarihlerde yapılan saldırıları gazetemizde yansıtmış, olayların gerçek yüzünü açıklamıştık. Geçtiğimiz pazar günü bu saldırılara bir yenisi eklendi...

Gençliğe bir saldırı şeklinde kutlanan 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramından hemen sonra 20 mayıs günü MC'nin «güvenlik kuvvetleri ve yardımcıları» adı geçen bölgede yeni bir oyun tezgahladılar.

Öğleden sonra saat 12 sıralarında bir gurup komando Eğitim Fakültesine silahlı saldırı düzenlediler. İçerde pek çok arkadaşımızı silah ve bıçakla yaraladılar. Fakültenin hemen önünde bulunan Cumhuriyet Öğrenci Yurdundaki öğrenciler silah sesleri üzerine balkonlara fırladılar, bir kısım öğrencilerde Eğitim Fakültesine yöneldiler. Faşist katiller polis gözetiminde arka kapıdan okulu terkederken, o anda ortaya çıkan bir panzer ve pek çok sayıda polis yurt önündeki öğrenci kitlesine saldırdılar. «Güvenlik kuvvetlerinin yardımcıları» işlerini bitirmiş, yerlerini «güvenlik kuvvetlerine» bırakmışlardı. Faşist katillerin kurşunlarına hedef olan arkadaşlarını düşünmekten başka bir suçu olmayan, savunmasız durumdaki kardeşlerimiz bu vahşice saldırı karşısındayken, o ana kadar öğrenciler arasında hiç görülmeyen **öğrenci kılıklı bir takım adamlar** polislere ateş açtılar ve anında ortadan kayboldular. Bir kısmıda yurt binasına, odalarına sığındılar.

Bu arada bölge tam bir çember içine alınmış, yurt çevresine sivil vurucu timler yerleştirilmiş, bölge trafiği kesilmiş, öncekilere yardımcı yüzlerce polis ve asker getirilmişti.

Polis hiç bir direnişle karşılaşmadan girdiği yurtta insanlık dışı uygulamalara girişti. Oda kapıları kırılarak açılan öğrenciler, adımbaşı cop, tekme, tokat yiyerek alt katta toplatıldılar. Polisler ölesiye dövdükleri arkadaşlarımızı diğerlerine aktarıyor, merdivenlerden atıyor, yerlerde sürüklüyordu. Bu sırada yurtta çalışan işçi ve memurlarda aynı saldırılara uğradılar. Ağıza alınmayacak küfürlerle saldıran polisler «komünistlere ölüm» diye bağırarak, kız arkadaşlarımızın kafalarını duvarlara vurarak dövdüler ve adice sarkıntılık ettiler. Orada bulunan bir gurup işçi ve öğrencinin gözleri önünde polisler bir Türk bayrağını yırtarak, «bunu komünistler yırttı» diye bağırdılar. Polisler Türkiye haritalarını da yırtıyor, duvarlara en adi küfürleri yazıyorlardı.

Polislerin bu vahşetine karşılık arkadaşlarımızı arabalara götüren erlerin insancıl davranışları dikkat çekiciydi. Ancak oradan toplanılan 277 kişi otobüslere bindirilince polisler tekrar vahşiliklerini sergilediler.

Emniyetin ünlü 6. katında işkenceler daha teknik araçlarla devam etti. Saatlerce dövülen arkadaşlarımızın yaralarına bakılmadı, gece balık istifi taş üzerinde yatırıldılar. Hiçbir gerekçe yokken arkadaşlarımızın tümü fişlendi, moral yıkıcı davranışlara uğratıldılar. Ve 30 saate yakın gözaltında tutulan arkadaşlarımızın büyük bir kısmı serbest bırakıldı.

Yurtta pek çok odanın kapısı ve dolap kapıları kırılmıştı, Türkiye haritaları bir bayrak, takvimler, afişler yırtılmıştı. Duvarlara en adi küfürler yazılmış, binlerce liralık fotoğraf makinaları, radyolar, teypler, traş takımları, yiyecek, sigara ve elbise kayıptı. Polisler kitapları kendi «ölçülerince» toplamıştı. Polisler bazı arkadaşlarımızın yataklarına işemiş, çivi, toplu iğne gibi şeyler bırakmışlardı. Bölgede bu anti-demokratik saldırı nefretle karşılandı.

Bu olay, üç açıdan üzerinde durulması gereken bir olaydır.

Birincisi; bu olay, herşeyden önce, faşist baskı ve terörün bir parçası olarak ele alınmalıdır. Polisin, faşist çetelere destek olduğu artık herkesin bildiği bir gerçektir. Kitlesel bir tabana sahip olamayan faşist çeteler, polisin desteğini almadan öğrencilerin üzerine saldıramamaktadırlar.

Yapılan faşist saldırıların bir özelliği şudur: Faşist saldırılar kimi yerde ilerici öğrencilerin tek tek yok edilmesi biçiminde sürmekte, kimi yerde ise bütün öğrencilere yönelik kitlesel pasifikasyon biçimine bürünmektedir. Çoğu zaman bu iki biçimin birarada yürütüldüğünü görmekteyiz.

Bütün bu saldırıların amacı öğrenci gençliği yıldırmak, pasifize etmek, böylelikle faşist tırmanışı kolaylaştırmaktır. Çünkü gerici faşist güçler, kitlelerin etkin demokratik mücadelesinin faşist tırmanışı gerileteceğini çok iyi bilmektedir. Onlar yine çok iyi biliyorlar ki, birkaç «teçhiz» edilmiş gurup veya kişi, ne kadar inanmış olursa olsun faşist tırmanışı geriletemez. Gerici faşist güçlerin günümüzdeki tırmanışını geriletecek en etkin yol, emekçi kitlelerin birleşik demokratik yığınsal çıkışlarıdır. (Devamı 11. sayfada)

3. TEKNİK ELEMANLAR KURULTAYI YAPILDI

3. Teknik Elemanlar Kurultayı 34 Teknik Eleman örgütünün katılmasıyla 22 -23 Mayıs günleri Ankara'da yapıldı.

Kurultayda teknik elemanların büyük çoğunluğunun ücretli emekçiler olduğu, işsizlik oranının arttığı, hayat pahalılığı karşısında gerçek ücretlerin sürekli olarak düştüğü, geleceğe dönük hiç bir güvenceleri olmadığı belirtildi ve bu sorunların çözümü için teknik elemanların sendikal örgütlenmeleri gerektiği, bunun anti - demokratik baskılara karşı direnmek için en birincil görev olduğu vurgulandı.

Teknik elemanların mücadelelerinin özü kurultay kararlarında şu şekilde belirtildi: «Genel olarak emekçi kesim içinde olan teknik elemanlar kitlesinin, ekonomik demokratik haklar mücadelesi, işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıfların demokrasi mücadelesi ile bütünleşmektedir. Bu nedenle teknik elemanlar, işçi sınıfı ve emekçi halktan yana bir iktidarın kurulması için işçi sınıfı öncülüğünde verilen demokrasi mücadelesinde diğer emekçi kitlelerle bir arada olacak, bu birliktenlik içinde, kendi gücü oranında yer almaya devam edecektir.»

"DİSK'İN BİRLİĞİNE YÖNELİK HER TÜRLÜ GİRİŞİMİ LANETLERİZ"

TURİZM - İŞ 7. KONGRESİ YAPILDI

DİSK üyesi Turizm - İş Sendikasının 7. Genel Kurulu geçtiğimiz hafta yapılmıştır. DİSK genel sekreter vekili Mehmet Karaca'nın yönettiği kongrede bir konuşma yapan DİSK genel başkanı Kemal Türkler, DİSK'in gitikçe ülkenin en güvenilir ve en etkin sınıfsal kitle örgütü olduğunu belirtmiş ve bugünkü koşullar içinde işçi sınıfına düşen en önemli görevin MC iktidarının demokratik yolla düşürülmesi olduğunu söylemiştir.

Kongrede işçi istemleri şöyle sıralanmıştır :

1961 Anayasası demokratik bir içeriğe kavuşturulmalı, tüm gerici yasalar; düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü yasaklayan faşist 141 - 142'inci maddeler kaldırılmalıdır.

Kongrede DİSK'in birliğine ve bütünlüğüne yönelik her türlü girişimler nefretle lanetlenmiştir.

Yapılan seçim sonunda Genel Başkanlığa Turgut Gökdere, Genel Başkan Vekilliklerine Hasan Özen, Ceyhan Akkaş, Rıza Erdoğan, Genel Sekreterliğe ise Şaban Yaşaroğlu seçilmişlerdir.

AVRUPA'DAKİ DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNDEN HABERLER :

T.B.Ö.K.

«HALKTAN YANA DEMOKRATİK BİR İKTİDAR!»

TÜRKİYE BARIŞ VE ÖZGÜRLÜK KOMİTESİ (TBÖK) : HALKTAN YANA DEMOKRATİK BİR İKTİDAR!

Türkiye'deki son durumla ilgili olarak Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride özetle şöyle denilmektedir :

«Gerici, faşist karması MC iktidarı başa geçtiğinden beri, işsizlik ve pahalılık, faşist saldırılar hergün biraz daha artıyor. Yurdumuzun bağımsızlığı ve ulusal zenginlikleri emperyalizme peşkeş çekiliyor. Dış ülkelerde çalışan bizlere vatanda iş açılacağına, dışarıya yeni yeni işçi göndermeye bakılıyor. Çocuk paralarında, ücretler, meslek eğitim gibi birçok konuda eşit haklara sahip olmamız gerekirken, tam tersi bir tutum geçerlidir.

Memlekette iş ve insanca yaşamak istiyoruz. Bu iktidarın bunu gerçekleştirmesine imkân yoktur!

Gerici partilerin iktidardan uşaklaştırılması, işçi sınıfının direnişi öncülüğünde bütün ilerici güçlerin birliğiyle olacaktır. Tandoğan'daki «Özgürlük ve Barış» mitingi ve 1 Mayıs işçi gösterileri, işçi sınıfı öncülüğünde gelişen anti-faşist, anti-emperyalist savaşımın gücünü ortaya koydular. İşsizliğe ve pahalılığa, emperyalizme bağımlılığa son verebilecek, işçi sınıfının ve halkın güncel istemlerini yerine getirebilecek bir iktidar diye haykırdılar. Avrupa'dan yığınsal olarak bu çağrıya katılıyor ve tekrarlıyoruz : HALKTAN YANA DEMOKRATİK BİR İKTİDAR!

ECEVİT FRANSA'DA

CHP Genel Başkanı B. Ecevit'in 12-16 Mayıs tarihleri arasında Fransa'ya yaptığı ziyaret ile ilgili olarak ATTF Fransa Çalışma Grubu bir açıklama yapmıştır. Açıklamada şöyle denmektedir: «12-16 Mayıs tarihleri arasında Fransa'da bulunan Ecevit, Fransız Radyolarında 'Azgelişmiş ve gelişmiş ülkeler arası ilişkiler' konulu açık oturumlara katıldı. 15 Mayıs Cumartesi günü ise, Fransa'da çalışan işçilerimize sesleneceği bir toplantı düzenledi. Toplantıya binin üstünde öğrenci ve işçi katıldı. Salonda büyük boyda 'MC'ye Hayır' yazılı bir bez afiş; işçi ve öğrencilerin ellerinde 'Vatanda İş ve Özgürlük İstiyoruz' 'Faşist Yasalara Hayır' '141-142'ye Hayır' yazılı pankartlar yer alıyordu. İşçi ve öğrenciler, sık sık, bu pankartları yükseklere kaldırarak mücadele hedeflerini ortaya koyuyorlardı.»

Ecevit, toplantıda yaptığı konuşmada; Türkiye'de ilericilere yönelik faşist saldırılar üzerinde durmuş; MC'nin ülkeyi ekonomik, sosyal bir bataklığa sürüklediğini belirtmiş; Fransa'daki Türkiyeli işçi ve öğrencilerin sorunlarının çözümlenmesi için çaba harcayacağını söylemiştir.

Toplantıda ATTF 1 Mayıs gazetesi ve 450 imzalı bir bildiri geniş ölçüde dağıtılmıştır. Bildiride Fransa'daki işçi ve öğrencilerin sorunları dile getirilmiştir.

TBÖK

Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi (TBÖK), 29 Mayıs Cumartesi günü Frankfurt'ta merkezi bir yürüyüş ve miting düzenlemiştir. Türkiye'deki faşizan girişimleri ve baskıları protesto etmek amacıyla yapılan bu gösteriye TBÖK üyesi ve sempatizanı olan 40'ı aşkın örgüt katılmıştır. Mitinge gazetemiz davet edilmesine rağmen olanaksızlık nedeniyle katılamadık. Avrupa'daki ilerici, yurtseverlerin bu yığınsal çıkışını selamlar, kendileri ile dayanışma içerisinde olduğumuzu belirtiriz.

BTÖB

BTÖB Olağanüstü Genel Kurulu ile ilgili olarak Belçika'daki ilerici - yurtsever gençler, gazetemize bir mektup göndermişlerdir. Mektupta şöyle denmektedir:

Belçika Türk Öğrenci Birliği (BTÖB), olağanüstü Genel Kurulu tüzük değişikliği amacıyla 22 Mayıs 1976 Cumartesi günü Brüksel'de toplanmıştır. Genel Kurul, ilerici - yurtsever öğrencilerin utkusuyla (zaferiyle) sonuçlanmıştır. İlerici-yurtsever öğrenciler, «BTÖB, Belçika'daki Türkiyeli öğrencilerin ilerici, anti - faşist, demokratik kitle kuruluşudur.» maddesinin (Devamı 11. sayfada)

YENİ ÇELTEK MADEN İŞÇİLERİ :

"İŞÇİ KÖYLÜ BİRLİĞİ SAĞLANMALIDIR"

Yeni Çeltek linyit işletmesinde Yeraltı Maden - İş'in yürüttüğü grevin değişik özellikleri vardır. İşverenin Türkiye Şeker Şirketi olması soyulan köylülerle, sömürülen işçilerin aynı patrona karşı ortak mücadelesini gerektiriyordu. Bu da Türkiye'de ilk olarak sağlandı.

Aşağıda grev yürütme komitesi ile yaptığımız konuşmayı sunuyoruz.

■ **Kaç gündür grevdesiniz, kaç işçi çalışıyor, sendikalı işçi sayısı ne kadardır?**

İş yerimizde 980 işçi çalışmaktadır. Tümü sendikamız üyesidir. Sendikamız yeni kurulmuştur. Ve DİSK'e katılma kararı almıştır. DİSK Yürütme komitesinde durum tartışılmaktadır. Ayrıca Dünya Maden İşçileri Sendikaları Konfederasyonuna da üyeyiz. 15 gündür grevdeyiz.

■ **Grev sırasında, işçilerin birliğini bozucu çeşitli girişimler olmuş mudur?**

İşçilerin tümü sendikamıza üyedir. Kararı kendileri almışlar, kendileri uygulamışlardır. Greve katılmak veya grev sırasında muhalefet oyu kullanmak gibi bir durum yoktur.

■ **Madende genç işçi çalışıyor mu? Tahmini yaş ortalaması nedir?**

Dünya standartlarına göre 18-30 yaş arasında işçiler genç işçi sayıldığına göre, işletmemizde çoğunlukla genç işçi çalışmaktadır. Yaş ortalaması 30'dur.

■ **Grevin sebepleri nelerdir. Patronla toplu sözleşme konusunda uzlaşamadığınız noktalar nelerdir?**

İşçi sınıfı, ekonomik mücadeleyi devrimci mücadele ile birleştiren bir anlayışa sahiptir. Bunu birbirinden ayırmak imkansızdır.

İşçiler günde 8-10 saat çalıştırılmaktadır. Karşılığında aldıkları ücret ortalama 50-55 liradır. Günde işçilere dağıtılan ücret 60 bin lirayı bulmaktadır. Buna karşılık işveren 75 bin lira kâr etmektedir. Yeni Çeltek işletmesinden 27 milyon kâr edildiği halde, işverenler, biz bu işletmeden 900 bin lira kâr ettik diyorlar. Bu da gösteriyor ki işçilerimiz emeklerinin karşılığını alamamaktadır. Bu arada elbise yardımı, doğum yardımı gibi sosyal hakların arttırılmasını istiyoruz.

Toplu sözleşmeye işçileri hazırlamak için 2 ay seminer verildi. Bize karşı, sadece patronlar değil sarı sendikalar da savaştı. İşçilerin tümünün toplu sözleşme kararına katılması ve görüşmelere temsilcilerini göndermesi karşısında patron bocaladı. Hiçbir gerekçe göstermeden toplu sözleşme görüşmelerini reddettiler ve karşı teklifte getirmediler. «İtibarlı» işçilere sarı sendika kurdurmak yoluyla Türkiye Yeraltı Maden - İş Sendikasını bölmek ve grevi kırmak istediler. Ancak bu çalışmalar sökmedi, sökemezdi, sökemeyecek de. Diğer bir nokta da iş, can ve sağlık güvenliği istiyoruz.

■ **Genç işçilerin, öteki işçilere göre düşük ücretlerle çalıştırılmaları, eşit ise eşit ücret ilkesi, çocukların çalıştırılması konusunda neler düşünüyorsunuz?**

Biz ücret sisteminde de yeni bir düzenleme getirdik. Bir taban ücret tesbit ettik, bu taban ücretin üstüne işçilerin çalıştığı her yıl için 2 TL. sı eklenecek, işçi usta olması halinde taban biraz daha yüksek olacak. Örneğin, kazmacı yedeğinin ağırlık zammı 20 TL. sı iken, direk harmanında çalışan işçinin 10 TL, çamaşırhanede çalışan işçinin ağırlık zammı 4 TL. sıdır. Bizde 8-10 senelik işçiler bile asgari ücret aldığından, genç işçilere bundan daha düşük ücret verilemiyordu Bu zam bütün işçilere eşit uygulandı İş yerinde çocuk çalıştırılmıyor

■ **Genç ve kadın işçilerin somut istekleri nelerdir?**

Kadın işçilerin özel istekleri olmadı, Genç işçiler (çıraklar) için toplu sözleşmeye özel maddeler kondu.

■ **Grev yerinde moral ve dayanışma nasıl?**

İşveren sanıyordu ki bunlar birlik sağlayamazlar, birliğimizi sağladık. Bunlar birşey bilmezler dediler, bir takım şeyleri çalışmalarımız sırasında öğrendik. Grev kararı alamazlar dediler, aldık. Greve gidemezler dediler, gittik. Grevi yürütemezler dediler, yürüttük. Bu bilinçli mücadele 980 işçiyi çevredeki pancar ekicileri ile bütünleştirdi ve teoride var olan şey, burada pratiğe geçti. İşçiler ve köylülerin birliği, dayanışması bu grev sırasında en etkin biçimde, Türkiye'de ilk defa görülmüştür. Bu gelişmenin bir de sebebi var. Pancar ekicisi köylüler, Pancar Kooperatifine üyedirler. Pancar Kooperatifi de Çeltek Linyit işletmelerine ortaktır. Bu ortaklık pancar ekicisi köylüyü soyduğu kadar, Yeni Çeltek'teki işçiyi de sömüren bir şirkettir. İşçi ve köylü tam bir dayanışma içerisinde olduğundan moralimiz çok yüksektir. Ayrıca çevredeki demokratik kuruluşlarla da dayanışma içindeyiz. Eski Çeltek'teki maden işçileriyle de az da olsa dayanışma içindeyiz.

■ **İşçi sınıfına ters Mao'cu, Troçkist akımlar hakkında görüşleriniz nelerdir?**

Biz işçi sınıfının mücadelesini temel alırız. İşçi sınıfının mücadelesi de Marksizm - Leninizm'le olur. İlk ittifakımız yoksul köylülüktür. İşçi sınıfının öncülüğü dışında bir takım görüşleri Marksizm - Leninizm'e ters düşen görüşler olarak ele alıyoruz. İşçi sınıfının mücadelesi partisi ile olur. Bu akımlar işçi sınıfının mücadelesine ters düşmüşlerdir. Zaman zaman kafa bulandıran karşı devrimci ideolojiden kaynaklanan, faşizmi güçlendiren, şovenizmi diriltan girişimlerde bulunmaktadırlar. Örneğin Mao'cuların «Sosyal Emperyalizm» sloganı bunlardan biridir.

■ **İlerici güçlerin eylem birliği hakkında düşünceleriniz?**

İlerici güçlerin eylem birliği zorunludur. Görüşlerde sağlanmıyan birlik eylemde zaman zaman sağlanabilmektedir. Bu tür birlik mücadeleye güç kazandırabilir, ancak her gün eylem gibi çağrılar yapıp da aslında eylemi bölenlerle eylem birliği yapılmaz. Eylem birliğinin en sağlıklı biçimi, işçi sınıfının öncülüğünde olur.

İLERİCİ GENÇLİK, ÇAY ÜRETİCİLERİNİN YANINDADIR

Doğu Karadeniz'deki çay alım - satım kampanyasında, gerici MC iktidarının çay üreticileri aleyhinde uyguladığı politika ile ilgili olarak İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ, Doğu Karadeniz'deki çay üreticilerine ve gençlere seslenen bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride şöyle denmektedir :

KARDEŞLER
ÇAY ÜRETİCİLERİ, FABRİKALARDAKİ İŞÇİLER, İLERİCİLER, YURTSEVERLER

Faşist biçimli MC iktidarı halkımızın yaşam koşullarını dahada zorlaştırdı. Fiatlar alabildiğine artarken, işçi ücretleri yerinde sayıyor ve hatta gerçek ücretler düşüyor. Bütçe açıklarını kapamak için ağır dış borçlanmalara gidiliyor. Rüşvet ve yolsuzluklarla devlet hazinesi soyuluyor. Halk düşmanı azılı gericilerden oluşan bugünkü iktidar ABD ile, halkımızdan ve hatta meclisden bile gizlenen yeni anlaşmalar imzalandı. ABD ve NATO üsleri olarak kullanılmak üzere kiraladığı topraklarımızda, ulusal gelirimizin önemli bir kısmı silah tekellerine akıtılıyor.

Bunlar yetmezmiş gibi, MC iktidarı döneminde hergün memleketimizin bir köşesinde yurtseverler kurşunlanıyor, tutuklanıyor, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ilerici ve demokratik güçler üzerinde kanlı oyunlar düzenleniyor. Bu saldırıların amacı tekdir: faşist tırmanışı hızlandırmak, ülkeyi faşizmin kanlı ellerine terketmek, emekçi yığınların halktan yana güçlerin sesini boğmak.

İşte tam bu dönemde DOĞU KARADENİZ halkının tek geçim kaynağı olan çay fiatlarına %13 gibi bir zam yapılırken, tekel kuru çay satımına %40 gibi bir zam yapmıştır. Et fiatları bölgede 22 liradan 37 liraya çıkarken, bir zamanlar bir kilo çay karşılığında aldığımız sabunu şimdi ancak üç kilo çay karşılığında alabilirken, yaş çaya yapılan bu zammı gülünç buluyoruz. Çayın, hayat pahalılığı göz önünde tutularak 14 lira olması gerektiğini savunuyoruz.

Günümüze kadar çay, günlük politikaya alet edilerek yedibuçuk yaprağa kadar alınmıştır. Oysa şimdi ikibuçuk yaprak olarak alınması için halkımıza baskı yapılmaktadır. Halkımız alışılagelen bu tarzda çayı topluyor fakat alım yerinde binbir güçlükle karşılanıyor. Çoğu kez alım yeri darlığı veya yokluğundan çay dökülüyor veya çürümeye terkediliyor. Halkımız nakliye yetersizliğinden üç tonluk arabaya sekiz ton çay yüklemek zorunda kalıyor. Haliyle çay fabrikaya gittiğinde kalitesini kaybetmiş oluyor. Fabrikada imalata geçmeden haftalarca bekletilip denize döküldüğü zaman zaman görülmüştür.

KARDEŞLER

Fabrikalarda çok düşük ücretlerle ve hiçbir sosyal hakları olmadan çalıştırılan işçilerin bir kısmı hepimizin bildiği gibi mevsimliktir. Daimi işçi olmak için ise yetkililere rüşvet vermek veya gerici partililerden kart getirmek gerekiyor.

Türk - İş'e bağlı olan Tek Gıda - İş sendikası ise, sınıf uzlaşmacılığının tipik bir örneğini vererek, işçilerin dertlerine her yerde olduğu gibi DOĞU KARADENİZ'de de seyirci kalıyor. Soruyoruz : DİSK'e bağlı çeşitli iş kollarındaki sendikalar %100'e yakın ücret zammı ve yanısıra önemli sosyal haklar alırken ve işçinin çalışma güvenliğine sahip çıkarken Tek Gıda - İş işçiden yana ne yapmıştır?

YURTSEVERLER

Bütün bu anlattıklarımızın ışığı altında, gerici faşist biçimli MC iktidarının düşürülmesi, yerine halktan yana, ileri demokratik bir iktidarın iş başına getirilmesi için bütün demokratik güçler, kuruluşlar demokratik bir platformda birleşmeli,

— Gençliğe can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlanması,

— Faşist MHP ve Ülkü Ocakların kapatılması,

— 141 - 142 gibi faşist yasaların kaldırılması,

— Bağımsız, demokratik ve özgür bir gelecek için savaşmalıdırlar.

Ancak bundan sonradır ki, DOĞU KARADENİZ halkının aşağıda sıraladığımız acil talepleri karşılanacaktır :

— Çay fiatları hayat pahalılığı göz önünde bulundurularak yeniden ayarlanmalıdır,

— Fabrikalardaki yolsuzlukların önüne geçilmelidir.

— Çay kooperatifleri yiyicilerden temizlenmeli, halktan yana kişiler başa getirilmelidir.

— Mevsimlik çalışan işçilere haklar tanınmalı ve iş güvenliği sağlanmalıdır.

— DOĞU KARADENİZ halkının sağlık sorunları düzeltilmelidir.

— Bölgedeki öğretmen kıyımına son verilmeli, öğretmen ve okul yetersizliğinin önüne geçilmelidir.

— Halkevleri ve demokratik kuruluşlar üzerine yapılan baskılar kaldırılmalıdır.

Halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinden ayrı olmayan, bu genel ve özel sorunlarımızı çözümlemek için, DOĞU KARADENİZLİ İLERİCİ - YURTSEVER GENÇLER «İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ» çatısı altında birleşmelidir.

— YAŞASIN EKMEK, - BARIŞ, ÖZGÜRLÜK SAVAŞI

— GENÇLİK, ULUSAL VE SOSYAL KURTULUŞ MÜCADELESİNDE HALKIMIZIN YANINDADIR.

— EMEKTEN YANA İLERİ DEMOKRATİK BİR DÜZEN İÇİN İLERİ.

— YAŞASIN BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, BARIŞ VE TOPLUMSAL İLERLEME MÜCADELESİ.

GENÇLİK VE İDEOLOJİ SAVAŞIMI - I

Açık olmalıyız ki, bugünde devrimci gençlik kesimi içinde teori adına çok şey söyleniyor, gerçek adına ise çok az. Tasvir etmek adına çok, değiştirmek adına pek az. Öncelikle orta yerde duran gerçekler adına ve herkesin anlayacağı bir dille konuşalım.

Genciz, zekâmız canlı, beynimiz her iyiye, her yeniye bir kurt gibi aç. Yüreğimiz her ilerlemeye karşı coşkuyla dolu. Kötüye köklü nefretimiz var. İyiye ise kölece sadığız. Devler korkutmuyor bizi, belki de cücelerin ayak oyunları daha korkunç. İnandığımız dava uğruna ölmek zor gelmiyor da aynı davaya inananlar arasındaki dalaş bitirici. Fakat eğer tuttuğumuz taptaze fakat sağlam dalın, girdiğimiz yolun, uğruna savaştığımız kavganın yediğimiz ekmek kadar kutsal, bir kaynak suyu kadar temiz, ak kâğıt üzerine çizilmiş bir çizgi kadar dosdoğru olduğunu biliyorsak; ve bu yolda genç beynimizin, genç yüreğimizin, genç adalelerimizin bütün gücüyle koşuyorsak, bütün sevinçleri bir bayram şenliği gibi yüreğinde taşıyan en mutlu insanlar biziz. İtiraf edelim ki gerçekten de öyleyiz.

Fakat gençlik ne bizden ibaret, ne de bizim dışımızdaki devrimci gençlik kesimlerinden. Öğrenci, işçi, köylü, tezgâhtar, işli, işsiz, geniş bir gençlik kesimi var. Gençlik, insanca yaşamak, insan olduğunu hergün daha çok duymak, kişiliğini çok yönlü geliştirmek, onurunu yükseltmek arzusu ile dopdolu.

Gelin görün ki, kapitalizmin rezilce, hoyratça, yaşamın bütün güzelliklerini çiğnediği bir toplumda, insani değerler adına ne varsa yok edildiği bir toplumda, sevginin alım-satım konusu haline geldiği, metallaştığı bir toplumda insanca yaşamak olanaksızdır. O kadar ki, kapitalist toplumlarda ve hele bizim gibi geri kalmış bir ülkede insanca yaşamak isteği suç sayılmakta. İnsanca yaşamak isteklerinin karşısına faşist 141, 142 ve 146 gibi ceza yasası maddeleri ile, özel mahkemelerle, özünde insana hizmet amacı taşıyan teknik gelişimin olanakları ile, örneğin, elektrikli cop, tazyikli su sıkan panzerler, çok geliştirilmiş işkence aletleri, elektrikli insan ızgaraları, psikolojik işkence yöntemleri v.s., v.s. gibi utanç verici biçimlerle çıkıyorlar.

Böylesi bir toplumda, bu uğurdaki kavganın dışında insanca yaşamak olanaksız. Gün geçtikçe bu gerçeği geniş gençlik kesimleri çok daha derinden hissediyor ve kavgamıza katılıyor. Daha iyi, daha güzel ve daha insanca yaşayabilmek için saflarımıza giriyor.

Ne var ki, «iyi», «güzel», «daha insanca yaşamak» gibi kavramlar soyut kavramlardır. «İyiden, güzelden, daha insanca» dan anladığımız nedir? Kavga, ama nasıl? Kimlere karşı, kimlerle beraber?

Kavga yanlışa, hayına, düşmana köklü nefrete; doğruya, namusluya, dosta köklü sevgiye dayanırsa güçlüdür. Kapitalizm nefretleri gittikçe koyulaştırıyor, öfkeleri gittikçe biliyor. Toprağa akan her kan damlası yüreğimizde binlerce yanardağ alevlendiriyor. Öfke git gide toplumun her katını sarıyor.

Ama salt öfke ile yürümek küpüne zarar verir sadece. Bilincin kılınçtan keskin aydınlığı olmaksızın düşman yerine dsotlarla da vuruşabilir. Dümeni bilinç değilde öfke elde tutuyorsa, geminin yelkenlerinin rüzgârla dopdolu olması bir işe yaramaz. İşte o zaman arenada birbirine mızrak atan, kılıç salayan gladyatörlere benzeriz. Yenmek için öfkeliyiz. Ama öfkemiz tribünlerde ipekli giysiler içinde oturan «dünyanın lanetlileri» için sadece bir zevk aracı ve bir «oyun» olur. Gladyatör bir köleydi. Gerçekte kölenin öfkesi karşısındaki köleye değil, sahibineydi. İkincisi, zincire ve sonra da toprağa bağlı köleler tarihi olarak «öfkelerine» bağlıydılar. Kesin kurtuluşun nesnel olanaklarına sahip değildiler. Oysa bugün ücrete bağlı, yani «ücretli köleler», yani işçi sınıfı hem kendilerinin ve hem de kendileriyle birlikte tüm insanlığın «kesin kurtuluşunu» sağlıyacak tarihi ve somut nesnel olanaklara sahiptirler. Çünkü ellerinde bilinçlerini keskin kılan ve güçlü bir yol gösterici olan bilim, yani işçi sınıfının dünya görüşü olan bilimsel sosyalizm var.

Kısaca salt öfkeye dayanan ve bilimi yol gösterici almayan kavgalar eski çağın kalıntılarıdır. Çağımız ise her alanda bilimin, bilimsel sosyalizmin üstünlüğünün kanıtladığı bir çağdır.

12 Mart öncesinde başlayıp, 12 Mart'ta «olağanüstü» biçimler alıp, 12 Mart sonrası günümüzde devam eden faşist baskı ve zulüm durdurak bilmeksizin sürüyor. Faşist güçler oluk oluk kan döktüler ve dökmeye devam ediyorlar. Pek çok arkadaşımız bugün en ilkel şartlar altında hapishanelerde çürütülüyor, pek çok genç kardeşimiz işkenceler sonucu sakat kaldı.

Bütün bunlara rağmen devrimci, sosyalist gençlik kesimi içinde faşizmin baskılarını yoğunlaştırmasına paralel bir beraberlik, omuz omuza kavga ortamı maalesef yaratılamadı. Bu yolda olumlu adımlar varsa da, baskılar ve faşizmin tırmanışı ile oranlanırsa henüz çok yetersiz.

Oysa, Lenin'in apaçık belirttiği gibi, gençlik henüz burjuvazinin batağına batmamış kesimdir. Bu nedenle de, değil sadece sosyalist güçler arasında, demokratik-sol, sosyal demokrat tüm gençlik içinde faşizme ve emperyalizme karşı ortak bir mücadele platformu yaratılabilir. Buna rağmen bu platform bugüne dek yaratılamamışsa, bunun nedeni bir yandan siyasi mücadelenin bütünü içinde, diğer yandan doğrudan gençlik hareketinin içinde aranmalıdır. Biz bir gençlik hareketi olarak daha çok ikinci çerçeve içinde kalacağız. Fakat elbette söylediklerimiz bütünle bağlantılıdır.

Gençliğin kendi görevlerini tam olarak yerine getiremeyişi onun sınıfsal konumuna, ideolojik oluşumuna ve özgül olarak gençlik kesimi içine yerleşmiş olan hastalıklara bağlıdır.

Gençliğin sınıf savaşındaki yeri İlerici Yurtsever Gençlik, Gençlik ve bir başka yazıda belirtilmişti. (Bkz. Sınıf Mücadelesi, Sayı: 10). Bu yazıda esas olarak ideolojik oluşumu ve bununla ilişkin yerleşik hastalıklar üzerinde durulmaya çalışılacak.

1 — GENÇLİK İÇİN İDEOLOJİK SAVAŞIN ÖNEMİ

Çok tekrar edildiği gibi gençlik bir sınıf değildir. Bu nedenle de bir sınıf içgüdüsüne -işçi sınıfında var olduğu gibisahip değildir. Öte yandan çoğu kez dikkatten kaçan bir başka gerçek daha vardır. Gençlik bir sınıf olmamakla birlikte **sınıf savaşının içindedir.**

Sınıf olmamaktan dolayı **kendine özgü bir ideolojiye sahip değildir.** Ayrıca bir yaş kategorisi olarak ele alındığında gençlik, gerek düşünce ve gerekse davranış bakımından oluşum halindedir. Bu nedenle de bir bütün olarak gençliğin kendine özgü sistematik, bütünsel bir ideolojik yapısı yoktur. Sınıfsal köken itibariyle önemli bir kesiminin küçük burjuva kökenli oluşu, küçük burjuva ideolojilerinin etkilerine açık bir yapı vermektedir gençliğe.

Gençliğin emekçi gençlik kesimi dışta bırakılırsa, üretim süreci dışında oluşu ya da üretimle dolaylı ilişkide oluşu ve bir de genç olmaktan gelen, hayatın orta yere koyduğu gerçekleri kavrayabilecek pratiğinin doğal olarak henüz çok az oluşu düşüncelerinin «nesnel» bir öze dayanmaması sonucunu doğurmaktadır. Bir bütün olarak ele alındığında gençlik kesimi, özellikle öğrenci gençlik kesimi; daha çok subjektif öğelerin ağır bastığı bir düşünce yapısına sahiptir. Somut gerçekler için mücadele edebileceği gibi, soyut ve belirsiz düşünceler için de gözünü kırpmadan savaşa girebilir.

Bu yanından ve henüz burjuvazinin batağına batmamış olmasından dolayı gençlik en ileri düşüncelere de açıktır. Bu nedenledir ki, gençliğin yeri işçi sınıfının yanıdır.

Sınıf olmamakla birlikte, sınıf savaşının ta içinde oluşu, en ileri düşüncelere açık olmakla birlikte düşüncelerinin «nesnel» bir tabana dayanmayışı, küçük burjuva ideolojilerine açık oluşu, bu çelişkiler, gençlik için sağlam bir ideolojik formasyon kazanma savaşını çok önemli kılıyor. Sağlıklı bir ideolojik formasyonun nasıl kazanılabileceği sorununa değinmeden önce, gençliğin düşünsel yapısına etki eden küçük burjuva ideolojilerinin karekteristikleri üzerinde durmak gerekir.

II — KÜÇÜK BURJUVA İDEOLOJİLERİ

BİR defa bu başlık küçük burjuvaziye has, tek ve bütünsel bir ideolojinin olmadığını söylemiş oluyor. Küçük burjuvazi, burjuvazi ile işçi sınıfı arasında yer alır. Genel olarak kaypak ve sallantılı bir yapısı vardır. Küçük burjuvazinin ideolojik yapısı üzerinde burjuva ideolojisinin etkileri şiddetle hissedilir. Fakat aynı zamanda işçi sınıfının bilimsel dünya görüşü de onun düşünsel yapısını etkiler. Bu nedenle farklı düşünce ve davranış biçimleri gösterir. Böylece, tam olmasa da bir ölçüde sistematik olan küçük burjuva ideolojileri ortaya çıkar.

İdeoloji, siyasi, felsefi, hukuki, kültürel görüş ve düşüncelerin sistemli bir bütünüdür. Bütün bu görüş ve düşüncelere sistemli bütünlük kazandıran şey ise ekonomik temel ve bu temelden doğan üretim ilişkileridir. Üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetin doğurduğu «bağımlılık» niteliğindeki üretim ilişkileri, özel mülkiyet ilişkisini koruyacak nitelikteki ideolojiyi de yaratır.

Ekonomik temel tarafından belirlenen sosyal ilişkiler ve sürekli tekrarlar sonucu rutinleşir, yani alışkanlık haline gelir.. Bu ise sosyal düşünceyi ve sosyal davranışı şekillendirir. Belirli sosyal düşünce ve davranış bütünlüğü ise «sosyal bilinci» doğurur. Toplumda hakim ideoloji sosyal bilinci şiddetle etkiler ve ona belirli bir biçim kazandırır.

Burjuvazinin topluma bütünüyle rakipsiz biçimde egemen olduğu yani kapitalizmin ilk gelişme dönemlerinde hakim ideoloji burjuva ideolojisidir. Bu dönemde burjuva ideolojisi sosyal bilinci şekillendirir. Örneğin «özel mülkiyet kutsaldır, dokunulmaz» düşüncesi tüm üst yapıya hakimdir. Düşünceleri bu temel düşünce belirler. Sosyal davranışlarda da belirleyicidir. Özel mülkiyeti koruma görevinden başka bir görev yapmayan «devlete» 'kölece bir baş eğme' ve 'kadercilik' toplumun bütün fertlerinde hakim bir davranış biçimidir.

Ancak işçi sınıfı burjuvazi karşısında nicel ve nitel bir güç olarak çıkmaya başladıkça yani sınıf mücadelesi gittikçe keskinleşip, büyüyüp, toplumun bütün katlarına yayıldıkça burjuva ideolojisi yine hakim olmakla birlikte, rakipsiz ideoloji olmaktan çıkar. İşçi sınıfı sendikalar aracılığı ile bir yandan ekonomik mücadelesini hızlandırırken, diğer yandan da siyasi mücadele içine daha yoğun olarak girmeye ve kendi bilimsel dünya görüşünü kavramaya baş-

GENÇLİK, SINIF OLMAMAKTAN DOLAYI KENDİNE ÖZGÜ BİR İDEOLOJİYE SAHİP DEĞİLDİR. AYRICA BİR YAŞ KATEGORİSİ OLARAK ELE ALINDIĞINDA GENÇLİK, GEREK DÜŞÜNCE VE GEREKSE DAVRANIŞ BAKIMINDAN OLUŞUM HALİNDEDİR. BU NEDENLE DE BİR BÜTÜN OLARAK GENÇLİĞİN KENDİNE ÖZGÜ SİSTEMATİK, BÜTÜNSEL BİR İDEOLOJİK YAPISI YOKTUR. SINIFSAL KÖKEN İTİBARİYLE ÖNEMLİ BİR KESİMİNİN KÜÇÜK BURJUVA KÖKENLİ OLUŞU, KÜÇÜK BURJUVA İDEOLOJİLERİNİN ETKİLERİNE AÇIK BİR YAPI VERMEKTEDİR GENÇLİĞE.

lar. İşçi sınıfı ideolojisi kendini gittikçe artan biçimde hissettirir.

Ne var ki işçi sınıfı hareketi ağır gelişir. Ağır fakat kararlı. Bilimsel sosyalizm küçük burjuva katmanları ve özellikle aydınları şiddetle etkiler. Sınıf çatışmalarının gelişimi ile ilk adımda, küçük burjuva eylemleri ve ideolojilerinde bir kabarma olur. Sosyalizm ise daha çok küçük burjuva öğeleri içinde taşıyan, ütopik bir yapıda yaygınlaşmaya başlar. Çeşitli küçük burjuva ideolojileri boy verir.

Ancak işçi sınıfı hareketi büyüdükçe, gerek eylem plânında, ve gerekse ideolojik plânda, küçük burjuvazinin önderliğine son verir. İşçi sınıfı örgütlü olarak ekonomik, siyasi ve ideolojik mücadeleler ile burjuvazinin karşısına dikilir. Sınıf mücadeleleri ile bölünen toplum, ideolojoik olarak da bir ayrışma içine girer. Sosyal bilinçte belirgin bir bölünme olur.

İŞÇİ sınıfı ideolojisi sadece işçi sınıfını etkilemekle kalmaz, toplumu bütünü ile etkisi altına almaya başlar. Küçük burjuvazi hızla işçi sınıfının yanında yer almaya, düşünsel yapısını ve davranış biçimlerini ona göre biçimlendirmeye başlar. Hemen belirtelim ki, küçük burjuvazinin işçi sınıfına ve onun dünya görüşüne yaklaşımı çelişkisiz, basit bir süreç değildir. Ancak bilimsel sosyalizmin işçi sınıfı içinde yayılması ölçüsünde küçük burjuvazinin düşünce yapısı da bilimsel sosyalizmle daha uyumlu hale gelir. Bu olumlu gelişim işçi sınıfı hareketinin gücüne çok bağlıdır. Küçük burjuvazinin sallantılı yapısı ancak bu güçle daha dengeli bir hal alır.

Küçük burjuva katmanların üretim süreciyle ilişkileri karmaşıktır. Bu nedenle de nesnel olan üretim ilişkilerinin şekillendirdiği diğer sosyal ilişkileri nesnel biçimde algılayabilme güçlüğü çeker. **Onun dikkatini çeken şey, üretimin nesnel yapısı ve onun doğurduğu ilişkiler değil, daha çok dağılım ve bölüşüm ilişkileridir.** Toplumdaki adaletsizliklerin daha çok eşitsiz bölüşümden doğduğunu sanır. Bu sanı açık biçimde olabileceği gibi, bilinçsiz biçimde de kendini gösterebilir. Küçük burjuva dünya görüşü, olguların temeldeki nedenlerinden çok, yüzeydeki belirtileriyle yada bu nedenlerin doğurduğu sonuçlarla uğraşır.

Böylesi bir yapıdan doğan küçük burjuva düşünceleri, biri **«devrimci»**, diğeri **reformist** iki karekteristik gösterir.

Reformist küçük burjuva ideolojileri, toplumdaki adaletsizliklerin eşitsiz bölüşümden doğduğu yolundaki açık sanılara dayanır. Böylece daha adil bir bölüşüm sağlayarak toplumu düzeltme yolunu tutarlar.

«Devrimci» küçük burjuva ideolojileri ise, toplumu «devrimci» bir yolla değiştirmeyi önerirler. Fakat toplumun gelişmesini belirledikleri gibi, toplumun değişmesini de belirleyen nesnel ekonomik yasallıkları göremedikleri için yine sonuçlarla uğraşırlar.

Bu düşünce biçimlerine uygun küçük burjuva **davranış** biçimleri vardır. **Reformist - pasifist** davranış biçimleri ve **maceracı-anarşizan** davranış biçimleri.

Genel karekteristikleri bu olan küçük burjuva ideolojilerinin böylesi genel-geçer tahlili ile yetinmek bizi somutu kavramaya götürmez. Günümüz koşullarında sosyalist dünya sisteminin çok yönlü etkileri altında ve bilimsel sosyalizmin yol göstericiliği ile küçük burjuvazi gittikçe daha hızla sosyalizmi benimsemektedir. Bu gelişme bir yandan olumlu sonuçlar doğururken, diğer yandan olumsuzu da beraberinde getirmektedir: Sosyalizmin küçük burjuva öğelerce saptırılması gibi.

Küçük Burjuva Sosyalizmi,

LENİN'in **sosyalist olmak devrimci - demokratik bir öze engel değildir** sözünü hatırlayalım. Özünde ulusal kurtuluşçu, devrimci - demokratik olan pek çok düşünce biçimleri günümüzde «sosyalizm» adı altında ortaya çıkıyor.

Ulusal kurtuluş devrimlerini başlatan ya da tamamlama mücadelesi veren pek çok Asya ve Afrika ülkelerinde «sosyalizm» resmi bir ideoloji yani hükümetlerce resmen karar altına alınan bir ideoloji olarak benimsenmektedir. Bu ülkelerde bir çok küçük burjuva radikalist liderler, devrimci - demokratlar kendilerini sosyalist olarak ilân etmişlerdir. O kadar ki, yine bu ülkelerde apaçık burjuva liderleri (yöneticiler) bile artık kapitalizmin açıkça övgüsünü yapamamaktadırlar.

Bu tip sosyalizm anlayışına örnek olarak şunları sayabiliriz: Arap Sosyalizmi, Yeşil Sosyalizm, Nasır Sosyalizmi, İslâm Sosyalizmi, Burma Sosyalizmi, Kemâlist Sosyalizm, Türk Sosyalizmi v.s.

Sosyalist dünya sisteminin ve özellikle Sovyetler Birliği'nin kardeşçe dayanışma ve yardımları altında ulusal kurtuluş devrimlerinin ekonomik ve teknik zorluklarını yenen ve böylece emperyalizmin tehditlerinden korkmaksızın kapitalist dünyanın kendilerini bağlayan zincirlerini kırmaya uğraşan bu ülkeler, yine emperyalizmin körüklediği anti-komünizm şartlanmasını bir ölçüde kırabilmekte, sosyalizme yaklaşabilmektedirler.

Bu ülkelerde genel olarak işçi sınıfı zayıftır. Bu yapıyla bağlantılı olarak Marksizm-Leninizm'in henüz yığınları sarmamış oluşuna rağmen dünyamızda sosyalist ekonominin kapitalist ekonomiye olan üstünlüğünün apaçık görülmesi ile alelacele sosyalizmin seçilmek istenmesi, bilimsel olmayan bir takım subjektif teorilerin sosyalizm adına ortaya çıkmasına yol açıyor.

Bununla birlikte böylesi bir gelişmeyi tümüyle olumsuz olarak görmek yanlıştır. Bu gelişme ulusal kurtuluş devrimlerinin daha hızla gelişmesine olanak hazırlıyor. (Bu ülkelerin bazılarında anti - komünizm sürdürülmesine rağmen bu tesbit doğrudur.) Ulusal kurtuluş devrimlerinin gelişimi ise sosyalist dünya görüşüne yaklaşımı çabuklaştırıyor.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde ve gelişmekte olan bazı ülkelerde küçük burjuva sosyalizminin daha olumsuz rol oynadığını, işçi sınıfı hareketini bölmeye ve anti-komünizmi körüklemeye çalıştığını görüyoruz. Bu konuda açık iki örnek olarak Alman Sosyal Demokrat Partisini ve Portekiz Sosyalist Partisini gösterebiliriz. (Bunlar için küçük burjuva sosyalizmi demek de doğru değildir. Açık burjuva ideolojisi doğrultusunda çaba harcamaktadırlar.)

HER ülkede küçük burjuva sosyalizmi verdiğimiz örneklerde olduğu gibi açık bir karekter göstermeyebilir. Devrimci hareket içinde sağ ve «sol» oportünizm biçiminde de yer alır. Somut olarak söylersek özde milliyetçi olan sağ oportünizm, ve maoizm, troçkizm, goşizm gibi «sol» oportünist görüşler bu biçiminde kendini orta yere koyar. (Maoizm ve troçkizm, «sol» oportünist görüşler içerisinde ele alınmakla birlikte, özel bir kategori içerisinde de ele alındığı bilinmektedir.)

Buraya dek üzerinde durduğumuz küçük burjuva ideolojilerinin düşünce yanlışlarını iki karekteristik noktada toplayabiliriz :

1 — **Olumsuz determinizm:** Doğa ve fizik yasallıklarını mekanik biçimde sosyal olaylara uygulama yanlışı. Özünde böylesi bir yanlışa dayanan düşünce, sosyal gelişmeleri dialektik olmayan kalıpçı bir açıdan ele alır. Olayların içinde geçtiği nesnel koşulları, çelişkileri, çelişkilerin iç bağlantılarını, bütün ile parça ilişkilerini dikkate almaksızın her koşulda aynı etkinin aynı sonuçları doğuracağını sanır. Onlar için, sosyal olaylar dıştan müdahale edilemeyen salt kendi gelişimi ile şekillenen değişmez verilerdir. Bu nedenle de, böylesi düşünceler ideolojik etkiyi ve bilinci küçümserler. Kısaca bunlar salt devrimci görüşlerdir.

Sağ oportünist ve reformist görüşler bu yanlış düşünce tarzından kaynaklanırlar. Etkin ideolojik mücadelenin gereğini anlamadıkları gibi, fikirlerin yığınlara maloldüğu zaman maddi bir güç haline geldikleri gerçeği de onlara birşey anlatmaz.

2 — **İradecilik (Voluntarizm) :** Bu düşünce yanlışı ise birincisinin zıttıdır. «Sol» sapmacı, goşist, (maceracı) görüşlerin temel yanılgısıdır. Kendi öznel (subjektif) kararlarının dünyayı değiştirmede yeterli olacağını sanırlar. Kendi istediklerini yığınların da istediklerini zannederler. Böylece somut durumda yığınların bilinç düzeyini tesbitte yanlışlara düşerler.

Birinci düşünce yanlışı ideolojinin ve bağlı olarak örgütlenmenin değiştirici devrimci rolünü görememek sonucunu doğururken, ikinci yanlış düşünce, yani iradecilik, nesnel şartları, devrim şartlarını, gelişim süreçlerini hiçe sayar.

Ancak unutmamak gerekir ki, gerek birinci ve gerekse ikinci düşünce yanlışını somutta apaçık göremeyebiliriz. Devrimci ve süslü cümlelerle, Marks, Engels ve Lenin'den bol alıntılarla kapatılır. Hatta böylesi düşünce yanlışları içinde olanlar bunun farkında dahi olmayabilirler. Tezler ve eylem biçimleri tahlil edildiğinde bu hastalıklar yakalanabilir.

İRADECİLİK biçiminde beliren düşünce yanlışına birkaç tipik örnek verebiliriz: Çağımız kapitalizmden sosyalizme geçiş çağıdır. Çağımız sosyalist devrimler çağıdır. Bu doğru tespitten kalkınan kimileri yanlış sonuçlara varıyorlar. Örneğin troçkistler, böylesi bir gerçekten kalkınarak «sürekli devrim» teorisini ileri sürüyorlar. Oysa açıktır ki, çağımızın sosyalist devrimler çağı oluşu, artık her ülkede eşit biçimde devrim koşullarının olgunlaştığını göstermez. Aynı şekilde goşistler, «silahlı propaganda» gibi yanlış çalışma biçimleri öneriyorlar. Yığınların böylesi bir mücadeleye hazır olduğunu ve sadece bir «avuç» militanın böylesi bir çalışmaya başvurmasının yeterli olduğunu sanıyorlar. Bu düşünce yanlışı kendi mantıksal uzantısı olan başka yanlış düşünceleri de doğuruyor: «Devrimin şartları hazırdır.» Sadece dinamitin fitilini ateşlemek yeterlidir.» «Dinamitin fitili ise gençliktir.»

Çağımızın sosyalist devrimler çağı olduğu gerçeğini kimileri de yanlış bir biçimde ve mekanik yorumlayarak devrimin aşamalarını dikkate almayı gerekli görmüyorlar. Sosyalizme geçiş sürecini tek bir aşamaya indirgiyorlar.

Böylece iki temel karekteristik düşünce yanlışına dayanan küçük burjuva ideolojileri tek kelime ile nesnel olmayan düşünce biçiminin ürünleri olmaktadırlar.

Gençlik, en ileri ve en doğru düşünce biçimlerine **açıktır.** Fakat aynı zamanda konusu diğer küçük burjuva katmanlarının tersine, ne goşizm ne de diğer küçük burjuva ideolojileri gençliğin ideolojisi ya da ona özgü ideolojiler değillerdir. Böylesi tesbitler gençliği sadece «devrimci gençlik»ten ibaret görme yanlışından, gençliği bir bütün olarak ele almamaktan doğuyor. Gençliğin ideolojik oluşumunu somut biçimde tesbit edebilmek için bu genel çerçevenin yanısıra gelişmenin çeşitli odaklarına da dikkat etmek gerekir.

TÜM SAĞLIK PERSONELİ DERNEĞİ (TÜS - DER) GENEL BAŞKANI HASAN FEHMİ MAVİ İLE YAPTIĞIMIZ KONUŞMAYI SUNUYORUZ.

HASAN FEHMİ MAVİ : «İŞÇİ SINIFININ YOLUNDA YÜRÜYECEĞİZ»

● TÜS-DER'in kuruluşu ve yapısı hakkında bilgi verir misiniz, amaçlarını ve gelişimini kısaca özetler misiniz?

TÜS-DER, Eylül 1975'te Sağlık Memurları Derneğinin tüzük değiştirmesi ile oluşmuştur. Kısa sürede meslek grup örgütlenmesinden işkolu düzeyinde bir örgütlenme aşamasına gelmiştir. Kuruluş aylarında üye sayımız 600 civarında iken bu sayı günümüzde 28000'e yükselmiştir. 70 il ve ilçede kısa sürede örgütlenmiş ve şubeler açmıştır. Diğer il ve ilçelerde örgütlenme çalışmalarımız sürdürülmektedir. Önümüzdeki dönemde üye sayımızın iki katına yükseleceğini tahmin etmekteyiz. TÜS-DER üyeleri, sağlık işyerlerinde çalışan ve emekli olmuş sağlık personelinden oluşur. Öyle ki bu işkolunda çalışan işçi, hizmetli, hemşireden doktora kadar tüm personeli kapsar. Günümüz sağlık personelinden bir veya birkaçının eksikliği halinde hizmet gereken biçimde yerine getirilemez. Bu nedenle biz tüm sağlık personelinin ekonomik ve sosyal haklarını almak için birlikte çalışmalarını ve örgütlenmelerini zorunlu görüyoruz. TÜS-DER yeni örgütlenen bir kuruluş olduğu için henüz diğer emekçi sınıf ve katmanlarla gerektiği biçimde bir diyalog kuramamıştır. Özellikle işçi sınıfı ile bağlantıdaki eksikliklerimizin yakın gelecekte giderileceğine inanıyoruz.

TÜS-DER'in amaçları :

— Sağlık personelinin birlik ve dayanışmasın. sağlık personeli ile diğer emekçi sınıf ve katmanların bağlaşıklığını sağlamak.

— Sağlık işkolunun önemini kavrayarak ve etki gücünü tümümüzün örgütlü gücü olarak kulanmak. Özellikle en temel haklarımızdan biri olan grevli, toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkımızı almak için savaşımızı sürdürmek.

— Sağlık personelinin ekonomik, özlük haklarından varolanları korumak, yeni sosyal haklar almak için uğraş vermek.

— Emekçi halkımızn daha sağlıklı yaşaması için, bugün uygulanan gerici sağlık politikasını yok ederek, sağlık personelinin yönetimi ve denetimi altındaki yeni toplumsal bir sağlık politikası için çalışmak.

— Demokratik ve sosyal taleplerimizin kazanımı yolunda uğraş vermek, gerici ve faşist İtalyan ceza kanunundan aktarılan 141, 142. vb. maddelerin kaldırılması için üzerimize düşen görevi yapmak.

TÜS-DER'in bu amaçlar doğrultusunda uğraş vermesi ise sağlam kadrolaşmadan geçecektir, maceracı eğilimler yerine işçi sınıfının yolunda bir politika izleyecektir.

● Sağlık işkolunda örgütlenme biçiminiz nedir, çalışmalarınızda ortaya çıkan güçlükler nelerdir?

Sağlık işkolunda, işkolu düzeyinde örgütlenmeyi seçtik. Bu örgütlenmemizin bittiği anlamına gelmez. Tüm ilerici memur kuruluşları ile «İlerici Memurlar Federasyonu»nda yasal dayanışmaya gitmeyi hedefledik. Örgütlenmemizi tabandan tavana doğru yönlendirdik. Bugün tavandan tabana örgütlenme anlayışını getiren memur dernekleri var: TÜM - DER, MEM - DER v.s. Bunlar yanlış bir yol izlemektedirler. Bu anlayışlarıyla 850.000 memuru örgütleyemezler, ortalığı karıştırırlar. Memurların sendikalaşmasını savsadıkları gibi, TÖB - DER v.b. üyelerini TÜM - DER altında toparlamaya kalkışınca kendi gelişimlerini önleyebilirler. Kaldı ki biz sendikalaşma ve demokratik haklarımız için savaşımda tüm memurların birlik ve dayanışma içinde bulunmalarının zorunluluğuna inanıyoruz. 1630 sayılı anti-demokratik dernekler yasasına göre örgütleniyoruz. Bu yasaya göre dernek çalışması yapmak ip üstünde cambazlık yapmak gibi bir şey. Gerçekten zor koşullarda örgütleniyoruz, ama bu güçlükleri yeneceğimiz günler yakındır.

● İşçi - Memur ayırımı ile tüm çalışanların sendikalaşması konusunda görüşlerinizi açıklar mısınız?

Uluslararası tekelci burjuvazi ile göbek bağı olan işbirlikçi büyük burjuvazi çalışanları işçi, memur diye suni ve yapay olarak ikiye bölmüştür. Aslında bu ayırım işçi sınıfını parçalamayı amaçlamaktadır. Yakın bir geçmişte SSK'da işçiler üzerinde yapılan yasa dışı uygulamalar ve oyunlarla niyetlerini açığa vurmuşlardır. Özellikle sağlık işkolunda oynanıyor oyunlar. SSK'da çalışan sağlık personeli işçi, Sağlık Bakanlığı bünyesinde çalışanlar ise memur sayılıyor. Ayrıca bizim açımızdan önemli bir konu da SSK sağlık işçilerinin önemli bir bölümünü zorla bünyesinde tutan Türk-İş'çi Sağlık-İş sendikasının tutumudur. Bu sendikanın yönetici kliği işçi aidatlarıyla faşist beslemektedirler. İşçiler bu kliğe karşı bilinçli mücadele vermektedirler ve sendika ağalarını başlarından atacaklardır.

Memurların sendikalaşması ile çalışanların verecekleri kararlı savaşım ile gerçeklik kazanacaktır. Bu da bizim güçlenmemiz ve sağlıklı örgütlenmemizle doğrudan ilişkili olacaktır. Bu hakkımızı elde etmek uzun süreli çalışmaları izleyecek, soluklu bir savaşım sonucunda burjuvaziden söke söke alınacaktır. Sendika hakkımızı somutta almamız, işçi sınıfımızla kuracağımız dayanışmaya bağlıdır.. Biz en kısa zamanda işçi sınıfımızın tek sendikal örgütü olma durumundaki DİSK ile ilişki kurmaya örgüt olarak hazırız. Memurların sendikalaşması yolunda DİSK ile demokratik kuruluşların ortak dayanışması önemli bir adım olacaktır.

● MC'nin saldırılarına sağlık personeli olarak öğrencilerle birlikte siz de hedef oluyorsunuz, bu konuda neler düşünüyorsunuz?

MC'nin emekçi sınıf ve tabakalara yönelttiği saldırıların bir parçası şüphesiz, sağlık personeline de yöneliktir. Örneğin Hacettepe olaylarında açıkça sağlık personeli de hedeflenmiştir. 14 Mayıs'ta Nevşehir şubemiz faşistlerce basılmış ve yağmalanmıştır.

Geçmişte öğrenci gençliğinin örgütlenmesi ve çalışmaları işçi sınıfından kopuk olduğu için küçük burjuva sapık akımlarının hastalığı onları avuçlarında tutmuştu. Ama bugün durum değişmiştir. Memurlar ve öğrenciler işçi sınıfımızın disiplini ve bilimi altında örgütlenmektedirler. En kısa zamanda «faşizm»in yok olacağına inanıyorum. MC'nin ve faşistlerin saldırılarına ancak örgütlü bir biçimde karşı durabiliriz.

● Halktan yana ileri demokratik bir iktidarın işbaşına gelmesinde sağlık personeline düşen görevler nelerdir?

Biz bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerlemeden yana, halktan yana güçlerin iktidarını kaçınılmaz olarak görüyoruz. Bu nedenle üzerimize düşecek görevlerin sorumluluğunu almaya hazırlanıyoruz. Sağlık personeli olarak ilerici güçlerin safında bağımsızlık, demokrasi, özgürlük savaşımına katılacağız. İşçi sınıfımızın öncülüğünde verilen barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme yolunda ilerleyeceğiz.

TÜS-DER II. OLAĞANÜSTÜ KONGRESİ YAPILDI

TÜS - DER (Tüm Sağlık Personeli Derneği) II. olağanüstü genel kurul toplantısı 15 - 16 Mayıs 1976 tarihinde Ankara'da yapıldı.

Demokratik kitle örgütleri içerisinde ileri boyutlar kazanan TÜS - DER ilke olarak işkolu düzeyindeki örgütlenmeyi hedef olarak seçmiş, örgütlenmenin en doğru ve sağlam temeller üzerine oturtulmasındaki yerini kısa bir dönem içerisinde tamamlamayı başarmıştır.

TÜS - DER **Sağlık işkolunda çalışan tüm ilerici, demokrat, yurtsever sağlık personelinin ekonomik ve sosyal taleplerinin karşılanmasını, ülkemizde memur kıyımına ve faşizan baskılara son verilmesini, 141 - 142. maddenin kaldırılmasını, can güvenliğinin sağlanmasını, hayat pahalılığı ve işsizliğe son verilmesini memur katsayısının yükseltilmesini, işçi - memur ayrımının kalkmasını, tüm çalışanların grevli - toplu sözleşmeli sendikal haklarını almak için mücadele etmelerini, sağlık hizmetlerinin ve ilaç sanayiinin devletleştirilmesini, halkımızı soymayı amaçlıyan genel sağlık sigortasına karşı tüm ilerici örgütlerin mücadele vermesini, tam gün çalışma tazminatlarının ve yan ödemelerin yükseltilmesini, tüm sağlık personeline eşit ödenmesini ve işyeri sağlık koşullarının düzeltilmesini istemekte ve çalışmalarını bu doğrultuda sürdürmektedir.**

Sağlıklı bir işkolu olma yolunda mücadele veren ve ilerleyen TÜS - DER'i kendi dar grupçuklarının etkisi altına almaya çalışan görüşler TÜS - DER'in II. olağanüstü genel kurulunda da bölücü tavırlarını ortaya koymuşlar ve ilerici adayların kazanmaması için her türlü oyuna başvurmuşlardır Yönetimi ele geçirmek isteyen maceracı, goşist unsurlar yanında küçük burjuva sol sapma görüşlerinin ilkesiz ve bireysel hareketleri sonucu ayrı listeler çıkarmaları ve bölücü çalışmaları; ilerici, demokrat, yurtsever kadroların yönetimini engelleyemediği gibi, küçük burjuva anarşizmini savunan goşist unsurlara bilinçli sağlık personeli gerekli dersi vererek işçi sınıfının öncülüğünü savunan ilerici, yurtsever kadroyu yönetime getirmiştir.

Yeni yürütme kuruluna 1- Hasan Fehmi Mavi (Başkan), 2- Ramis Doğan (Sekreter), 3- Kâmil Demir (Sayman), 4- Nejat Atamal (Başkan yardımcısı), 5- Osman Aydoğan (Üye), 6- Yüksel Uzunçınar (Üye), 7- Şükrü Aslan (Üye) seçilmişlerdir

Seçilen yeni yürütme kurulu basına yaptığı açıklamalarla TÜS - DER'in ülkemizdeki yerini ve ileri hedeflerini yukarıda getirdiğimiz açıklıkla belirginlik kazandırmıştır.

Emperyalizme ve faşizme karşı demokrasi, barış, özgürlük ve toplumsal ilerleme mücadelesi veren TÜS - DER'in ekonomik ve demokratik taleplerini alabilmesi için tüm ilerici ve yurtseverleri, tüm çalışanları, tüm emekçi halkımızı işçi sınıfımızın öncülüğünde mücadeleye çağırması; ilerici sağlık personelinin sınıf mücadelesindeki yerini aldığını ve doğru bir örgütlenmeye gittiğini göstermektedir.

TÜS - DER'in yeni yönetimine başarılar diler yeni çalışma döneminde ve bundan sonra yapacakları ilerici mücadelelerinde beraber olduğumuzu bildiririz.

ÇAĞRIŞIM

Güçlüyüm
Türkülerim şimdi daha güçlü
Çarpar yüreğim
Vietnam Kongo Angola için
Halklar için
Çarpar dostlar için
Güçlüyüm
Umutlarım şimdi daha güçlü
Umutlarımda aydınlığı uzun gecelerin
Daha güçlü kollar
Gözler
Çığlıklar daha güçlü
Daha güçlü işkenceyle yarılan ayak
Sarsılan beden
İnanmış yürek
Kuşkularım daha güçlü
Hatırlatıyor gelip geçen günler
Geçmiş donup kalmış zamanları
Hatırlıyorum acı çeken arkadaşları
Düşlerim
Umutlarım
Gözlerim
Aklım
Çığlıklarım için yakılmış türküler büyüyor
Büyüyor acılarım
Kinimle besleniyor

AGOSTINHO NETO

AFRİKA KURTULUŞ GÜNÜ

AFRİKA : YAŞASIN ÖZGÜRLÜK

25 Mayıs her yıl olduğu gibi bu yıl da bütün dünyada Afrika Kurtuluş Günü olarak kutlandı. Ulusal kurtuluş savaşlarının birbiri ardından zafere ulaştığı, yeni-sömürgeci, emperyalist güçlerin gerilediği günümüzde «Afrika Kurtuluş Günü» nün anlamı büyüktür.

Yüzyılın başında Afrika baştan başa sömürgelerle kaplı idi. Mısır, uzun mücadeleler sonucu siyasal bağımsızlığına kavuştu. 1929 Ekonomik bunalımı sonucu sömürgeciler, yeni topraklar ele geçirmeye çalıştılar, yerlileri zorla çalıştırmayı, işten çıkarmayı yaygınlaştırdılar, ücretleri azalttılar, vergileri artırdılar. Bu baskıların sonucu olarak kıtanın çeşitli yerlerinde gösteriler, grevler, ayaklanmalar oldu, sömürge aleyhtarı akım güçlendi. II. Dünya Savaşı'nda faşist İtalya'nın Etyopya'ya saldırması ve Etyopya halkının faşistlere yiğitçe karşı koyması Afrika'nın dünyadaki saygınlığını artırdı, Afrika uluslarının kurtuluş azmini kamçıladı. II. Dünya Savaşı tüm dünyada yoğun bir anti-emperyalist mücadeleye yol açtı. Savaşta faşizmin yenilgisi, faşist ülkelerle birlikte ırkçı teorilerin de yenilgiye uğraması anlamına geliyordu. Kara derili insan güveniyordu gücüne artık. O da ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını kulanacaktı. Dünyadaki gelişmeler Afrika uluslarının kurtuluşunu müjdeliyordu. Dünya güç dengesinde temelde bir değişiklik olmaktaydı. Gittikçe gelişen dünya sosyalist sistemi, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş mücadeleleri nihai zafere doğru sağlam adımlar atıyorlardı.

1955'de Afrika'daki bağımsız ülkelerin sayısı beş idi. Bunlar, 1937'de bağımsızlığına kavuşan Mısır, 1945'de bağımsız olan Etyopya, Liberya, Güney Afrika ve 1951'de bağımsızlığını kazanan Libya idi. 1955'i izleyen yıllarda ise bağımsızlık mücadelesi hızlandı.

Mücadelenin hızlanmasıyla birlikte sömürgecilerin baskıları da arttı. Yurtseverler öldürüldü, grevcilere kurşun sıkıldı, bağımsızlık mücadelesi veren partiler kapatıldı, işçiler, köylüler, aydınlar zindanlara atıldı. Halk acımasızca katledildi. Afrikalı ozanlarca şiirler söylendi katliamlar üzerine. Baskılar sadece yurtseverlerin inancını biledi, ulusal kurtuluş mücadelesinin yeni bir atılım kazanmasına yolaçtı. Ulusal kurtuluş mücadelesinde bir anıt oldu bu olaylar. 1953 yılının 3, 4 ve 5 Şubat günleri Sao Tome halkı sömürge ordusunca katledildi. Bir öğretmen olan Sao Tome'li kadın şair Aldo Do Espirito Santo şöyle anlatıyor katliamı:

Kan haykırır toprağın üstünde,
damla damla kan.
İnsanlar can çekişen çalılıkta,
Ve kan haykırır durmadan
denize dökülen kanlar üstünde
Yeri yok Ferao Dias'ın
yemyeşil adanın tarihinde.
Kolu kanadı kırık insanlar
limanda, uçsuz bucaksız
kumlarda
kan kırmızı.
(......)
İnsanlık ateşi bu,
umudunu döker türküye,
zincirsiz bir dünyanın
umudunu
O dünyada özgürlük olacak
tek vatan.

Gine-Bissao, Cape Verde ve Sao Tome'deki özgürlük hareketini yöneten PAIGC'in önderi **Amilcar Cabral:** «Özgürlükten daha güzel birşey düşünebilir miyiz? Böyle birşey mümkün değildir, hiç bir şey özgürlük ile karşılaştırılamaz» diyordu. Özgürlük için yedisinden yetmişine savaşıyordu Portekiz sömürgelerinde yaşayanlar. Bir Birleşmiş Milletler gözlemcisi, bir uzun yürüyüşte küçük bir çocuğa yorulup yorulmadığını sorduğunda şu cevabı alıyordu: **«Yorulamam, bu benim yurdum. Sadece Portekiz askerleri yorulur.»** Ve 1974'de Sao Toma halkı yılarca süren savaştan sonra özgürlüğünü tadıyordu.

1975 yılı sonunda bağımsızlığına FNLA'nın, UNITA'nın, Güney Afrika'nın, Çin'in ihanetine rağmen kavuşan Angola halkı da nice katliamlar görmüştü. 1961 yılı 4 Şubatı ile 15 Martı arasındaki başkaldırmayı kan ve ateşle bastırdı Portekiz sömürgecileri. Napalmlarla elli bin kişi öldürüldü. Fernando Costa Lndrade:

Elli bin ölü
Yeryüzünde
hiç kimsenin ağlamadığı
mezarsız,
topraksız
elli bin ölü.
Hiç kimsenin ağlamadığı.
(......)
Elli bin ölü.
Yeryüzünde
hiç kimsenin ağlamadığı,
hiç kimsenin
Serilmiş kalmış yerlerde
çocuklarıyla koyun koyuna
yerlerde,
Angola anaları.

diyordu. Ve 11 Kasım 1975 günü Luanda'nın 1 Mayıs Alanında ozan, tıp doktoru, MPLA lideri, Başkan **Agostinho Neto** şu konuşmayı yapıyordu:

«Angola halkı, adına, Angola Halk Kurtuluş Hareketi (MPLA) Merkez Komitesi, Afrika'nın ve tüm dünyanın önünde Angola'nın bağımsızlığını ilân eder. Angola halkı ve MPLA Merkez Komitesi sizi, anayurdun bağımsızlığı için ölen kahramanların ilelebet yaşayacağını ilân etmek için bir dakikalık saygı duruşuna çağırır.»

Angola artık bağımsız bir ülke idi. Emperyalistinden ırkçısına, paralı askerinden maocusuna kadar tüm düşmanlara karşı verilen mücadeleden zaferle çıkmıştı Angola halkı.

Karaderili insanın ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi amansızca sürdü. Nice katliamlar gördü Afrika, bir o kadar da zafer.

1956-58 arasında 6 ülke bağımsızlığını kazandı Afrika'da. 1960 Afrika yılı idi ve tam 17 ülke bağımsızlığına kavuştu o yıl. 1956'dan 1975'e kadar 43 Afrika ülkesi bağımsızlığına kavuştu. Bu başarıda tüm dünyadaki ilerici güçlerin büyük payı vardır. Tanzanya Başkanı Nyerere «Sosyalist ülkeler ulusal kurtuluş hareketlerini her zaman desteklemişlerdir» diyor. Gerçekten de başta sosyalist ülkeler olmak üzere tüm barıştan ve özgürlükten yana güçler ulusal kurtuluş savaşlarına destek olmakta. Bugün dünyamızın artık sadece % 1'ini kaplayan sömürgelerde kıyasıya savaş sürmekte, bağımsızlık ve özgürlük için. Bağımsızlığını kazanan ülkeler de daha yaşanası bir dünya için ülkelerinde ekonomik ve sosyal dönüşümler çabasında. Afrika ülkeleri kapitalist olmayan yolda ilerlemekteler. Savaşsız ve sömürüsüz bir Afrika için, emekten yana özgür bir Afrika için verilen bu uğraşta başta sosyalist ülkeler olmak üzere tüm ilericiler beraberce ekip biçtiği tarlalar, ürününe sahip olduğu fabrikalar yükseliyor.

Afrika Kurtuluş Gününde Türkiye ilerici, yurtsever gençliği Afrika'nın verilen ve verilmekte olan tüm ulusal kurtuluş mücadelelerini, bu yolda yaşamlarını yitiren Lumumba, Cabral, Mondlane gibi liderlerini ve isimsiz kahramanlarını selâmlar. Özgür Afrika gençliğiyle Türkiye gençliğinin anti-emperyalist dayanışmasını belirtir.

Bir zamanlar sadece tam tam seslerinin duyulduğu, ulusal bağımsızlık, özgürlük, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesini sürdüren Afrika'ya «biz ilericiler, gerçek demokrasiye inanıyoruz» diyen bir Afrikalının, Agostinho Neto'nun dizeleriyle sesleniyoruz:

Sevincin ateşi,
dans,
tam-tam,
uyum.
Işıkta uyum,
renkte uyum,
seste uyum,
ellerde, kollarda, başlarda
uyum.
Uyum çatlaklarında kanlı
ayakların
sökülen tırnaklarda uyum.
Uyum,
uyum da uyum.
Hey acılı sesi Afrika'nın, hey!

İŞÇİ SINIFININ SANATÇILARINI KALBİMİZDE YAŞATACAĞIZ

Nazım

(20 Ocak 1902 - 3 Haziran 1963)

NAZIM HİKMET

1902'de Selanik'te doğdu. 13 yaşındaydı ilk şiirini yazdığında. 19 yaşında, ulusal kurtuluş hareketine katılmak üzere Anadolu'ya geçene kadar Selanik'te dedesinin yanında kaldı.

Anadolu'ya, 1921'de üç arkadaşı ile geçti. İnebolu'da Marksist Türkiyeli işçilerle karşılaşması, Marks, Engels ve Kautski'nin adlarını ilk kez onlardan işitmesi, Anadolu insanlarının acıları yoğurdu Nazım'ı yaşamının katı gerçeği içinde.

Nazım daha sonra hapislere düştü.

1949 yılında Paris'te, Nazım'ı, uzun yıllar kaldığı hapisten kurtarmak için özel bir komite kurulmuştu. Türkiye'deki demokratik güçlerde çalışıyordu Nazım'ın kurtarılması için hapisten.

1950'den sonra özgürlüğe kavuştu. Ama kısa bir süre sonra ayrılmak zorunda kaldı ülkesinden. 1951'de Moskova'da, Dünya Gençlik Festivali'nin onur konuğuydu. Vatan özlemi içinde, düşünce ve inancından ödün vermeden, yaşamının son günlerine dek Türkiye sosyalist hareketine bağlı kaldı.

Uluslararası Barış Ödülü'nü alan Nazım Hikmet, barış için savaştı hep. «Bulutlar adam öldürmesin», «Çocuklar şeker yiyebilsin» diye.

Yazarlığının yanısıra dünya barış hareketinin etkin bir eylemcisiydi Nazım. Dünya Barış Birliği Bürosu'nun üyesi, Uluslararası Barış Ödülleri Jürisi Başkanıydı.

Ölümünden iki gün önce şunları yazmıştı: «Şiir varolalı beri kaç kez şairler ülkelerini bırakıp gitmek zorunda kaldılar! Kaç kez, son dakikalarına kadar vatan özlemiyle çarpan yürekleri yabancı topraklara gömüldü... Sovyetler Birliği dost kucağını açtı gurbetçi şairlere... İşte kaç yıldır bu kucaklayışların dost sıcaklığı ısıtıyor beni...»

ORHAN KEMAL

1914 yılında Adana'nın Ceyhan ilçesinde doğdu. Avukat, çiftçi ve gazeteci olan babası, parti mücadeleleri dolayısıyla Suriye ve Lübnan'a sürgün edilince, okulla arasındaki bağ koptu. Ekmeğin okuldan önce geldiğini görerek işçilik ve küçük katipliklerde çalışmaya başladı.

Tüm yaşamınca çektiği, daha gerçeği çektirilen sefalete rağmen yılmadı Orhan Kemal'in yüreği. Yazdı, Barış için, özgürlük için, kardeşlik için, insan onuru için.

İnançlıydı Orhan Kemal, halkına, halklara ve halkların dostluğuna; insanlığın gelecekteki güzel günlerine; inançlıydı bu savaşın sonundaki zafere. İşte bunlara inandığı için, ilerici olduğu için beş yıl hapsedildi. Ve 5 yılın 3,5 yılında Nazım Hikmet'le beraber Bursa cezaevinde kaldı.

Orhan Kemal; Nazım Hikmet ve Sabahattin Ali'den sonra Türk romanında Sosyalist gerçekçiliği kuvvetlendirdi, yapıtlarıyla... İşçi sınıfını, emekçi köylüleri ve halk aydınlarını anlattı. Yetiştiği ve yaşama şartlarını yakından bilip bölüştüğü çevrenin anlatıcısı oldu.

Orhan Kemal, kendi sanatının amacını, şöyle açıklıyor :

«Sanatımın amacı, halkımızın, genel olarak da insan soyunun müsbet bilimler doğrultusundaki en bağımsız koşullar içinde en mutlu olmasını isteme çabası. Yani, insanlığın, insanlık tarafından, insanlık için yönetilme çabası adına sanat.»

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ, NAZIM HİKMET VE ORHAN KEMAL'İ ANMA TOPLANTISI DÜZENLEDİ

Haziran ayı içerisinde kaybettiğimiz iki devrimci sanatçı; Nazım Hikmet ve Orhan Kemal'i anmak için İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ, 3 Haziran 1976 günü saat 18.00'de bir anma toplantısı düzenlemiştir. İGD üyelerinin ve sempatizanlarının büyük bir ilgi ile izlediği toplantıda, her iki devrimci sanatçının sanatı, yaşamı, mücadeleleri anlatılmıştır. Olgun ve disiplinli bir hava içersinde geçen anma toplantısında, iki devrimci sanatçının işçi sınıfının mücadelesini yansıtan sanat çalışmalarının yanı sıra bizzat işçi sınıfı hareketinin içerisinde yeraldıkları, bu uğurda türlü baskılara göğüs gerdikleri de ayrıca belirtilmiştir.

Gerçekten de Nazım Hikmet'in ve Orhan Kemal'in sanat çalışmalarına genellikle değinildiği halde, onların politik mücadelelerine, aynı zamanda bir eylem adamı oldukları konusuna hiç değinilmemektedir. Bu yanları unutturulmak istenmektedir. Halbuki, onların çalışmaları, kendilerinin de belirttiği gibi bir bütündür ve sanat çalışmaları işçi sınıfının bilimine olan inançları doğrultusunda gelişmiştir.

GENÇ İŞÇİLER

«Baştarafı 1. sayfada»

15 - 16 HAZİRAN GENEL DİRENİŞİNİN ÖĞRETTİKLERİ

15 - 16 Haziran genel direnişi, herşeyden önce, işçi sınıfının öncü olup - olmadığı konusunda ahkâm kesenlerin görüşlerini tuzla - buz etmiştir. Bunlar, genel direnişten sonra «işçi sınıfı öncüdür» diyerek, tükürdüklerini yalamak zorunda kalmışlar, ancak, pratikte yine işçi sınıfının hareketine ters bir yolu izlemişlerdir.

İşçi sınıfı, bu genel direnişi ile, toplumsal hareketin motor gücü olduğunu dosta - düşmana bir kez daha göstermiştir. Hakları uğrunda yürüttüğü savaşımda birliğini sağla - dığı zaman başarıya ulaşabileceğini somut olarak görmüştür. Bu anlamda, 15 - 16 Haziran genel direnişi, işçi sınıfı hareketinin tarihinde bir kilometre taşı olmuştur.

Ayrıca; 15 - 16 Haziran genel direnişi, toplumdaki diğer sosyal kesimleri de büyük ölçüde etkilemiş, demokratik güçlerin sesinin daha da gürleşmesini sağlamıştır. Diğer tüm ilerici, demokratik güçler, kuruluşlar ve kişiler işçi sınıfı ile dayanışmalarını çeşitli biçimlerde göstermişlerdir. İşçi sınıfının gerçek dostları ve «sahte dostları» açığa çıkmış, tüm ilerici, demokratik güçlerin gericiliğe karşı eylem birliği pekişmiştir.

15 - 16 Haziran genel direnişinde işçi - gençlik dayanışması somut bir biçime bürünmüştür. Öğrenci gençlik direnişin içerisinde yeralmış, gençlik örgütleri direnişi etkin bir biçimde desteklemiştir.

15 - 16 Haziran genel direnişi, genç işçilerin, işçi sınıfının ayrılmaz, dinamik bir parçası olduğu gerçeğini bir kez daha kanıtlamıştır. Genç işçiler, direnişin ön saflarında yeralmış, örgütlenmesinde başı çekmiştir.

15 - 16 Haziran genel direnişi, işçi sınıfının, devrimci sendikal birliğini DİSK'in çatısı altında gerçekleştirmek doğrultusundaki azmini ortaya koymuştur. Direnişe yalnız DİSK üyesi işçilerin değil, Türk - İş tabanındaki işçilerin de yığınsal bir biçimde katılması, bunun en somut kanıtıdır. Bu şanlı direniş, sarı sendikacılığın gerilemesi, DİSK'in bugünkü gücüne ulaşmasında dönüm noktası olmuştur.

GENÇ İŞÇİLER VE DEVRİMCİ SENDİKAL BİRLİK

Genç işçiler, hem işçi sınıfının ayrılmaz bir parçası, hem de gençliğin bir koludur. Devrimci sendikal birliğin sağlanması ve gençliğin buna karşı alması gereken tavır sorununda genç işçilerin alabileceği rol, bu açıdan büyük bir öneme sahiptir

Geçmişten buyana işçi sınıfının bütün eylemlerinde genç işçilerin en ön safta mücadele ettiğini biliyoruz. Bu, 15 - 16 Haziran genel direnişi ve 1 Mayıs yığınsal işçi gösterilerinde de açıkça görülmüştür. Genç işçiler, eylemlerin örgütlenmesinde ve pratiğe geçirilmesinde özverili çalışmalarda bulunmuşlardır. Fabrikalardaki direnişlerde ve sarı sendikacılığa karşı mücadelede de genç işçiler daima ön planda yeralmışlardır.

Ancak, bütün bunları yeterli saymak olanaksızdır. Çünkü genç işçilerin arasında, henüz harekete geçirilmemiş geniş bir potansiyel vardır. Bu potansiyeli, devrimci sendikal birlik ve **DİSK'in** güçlenmesi doğrultusunda **güce** dönüştürmek görevi önümüzde durmaktadır. Genç işçiler, sarı sendikacılığın tamamen yıkılması, devrimci sendikal birliğin geniş boyutlar kazanması için daha etkin bir konuma gelmelidirler.

Devrimci sendikal birliğin yolalması, genç işçilerin bu doğrultuda daha etkin bir konuma gelmesi, gençlik hareketine de açılımlar sağlayacak, kalıcı mevzilerin kazanılmasına yolaçacaktır. İşçi sınıfı hareketi ile somut bağlar kurup etrafında sağlam bir **savunma çemberi** kuramıyan gençlik hareketlerinin ve örgütlenmelerinin, her alanda sağlam, kalıcı mevziler elde edemeyeceği, bugün gözle görülür bir gerçek haline gelmiştir Bu nedenden ötürü, işçi sınıfının sendikal ve politik birliğinin gerçekleşmesi sorunu, gençlik hareketi açısından da hayati bir öneme sahiptir. Bu önem, kuşkusuz sözkonusu **birlik** karşısında alınacak tavırda yatıyor.

İTÜ ÖĞRENCİLERİ

(Baştarafı 2. sayfada)

çekleri gözönünde tutan İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ, İTÜ'deki son durumla ilgili olarak bir bildiri yayınlamış ve geniş bir biçimde dağıtmıştır. Bildiride özetle şöyle denmektedir :

Gençlik işçi sınıfının yanında ve en aktif bir şekilde, bağımsızlık, demokrasi mücadelesinde yerini almalı ve bu aşamada gençliğin en acil sorunu olarak tüm ilerici gençliğin birliğini sağlamalıdır.

Ve gençliğin bir bölümü olan öğrenci gençlik, halkımızın bu mücadelesinde gerekli yerini almalıdır. Öğrenci gençliğin bir parçası olan İTÜ öğrencileri geçmiş dönemde kendi sorunlarını halkımızın sorunlarından ayırmadan mücadele bayrağını en yukarıda taşımışlardır. Fakat içinde bulunduğumuz dönemde İTÜ gençliği geçmiş dönemin şanlı mücadelesini yükseltmek için gerekli birlik ve örgütten yoksundur. Var olan İTÜ-Der. bir gurubun kadro hareketi olmaktan ileri gidememiş, İTÜ gençliğinin çözüm bekleyen yığınla akademik - demokratik sorunlarını bir tarafa iterek kısır tartışmalar ve dar gurupçu tavırlarla kendi kendini kitlelerden soyutlamıştır.

İTÜ - Der. dışında öğrencilerin akademik - demokratik mücadelesini yönlendirecek örgüt çalışmalarına girişildi. Fakat bu girişimler de **örgütlü** demokratik üniversite mücadelesinin sürekli ve kararlı savunucuları olmayan dar guruplarca sekteye uğratıldı. Bizler ilerici - yurtsever gençler olarak İTÜ'yü gerçek demokratik öğrenci örgütüne kavuşturmak için her türlü çalışmayı yapıyoruz ve yapacağız.

Bazı sol - maceracı akımlar üst üste yaptıkları hatalarla ilerici İTÜ gençliğini devrimci hareketten soğutmakta ve giderek kitleleri yılgınlığa itmektedir. Sıksık yapılan forumları kısır tartışma alanlarına çevirerek kendi grupçu görüşlerinin propagandasını yapmaya çalışmaktadırlar.

Günlerdir süregelen faşist saldırılar sonucu İDMMA'nın tüm bölümleri kapatılmıştır. Sorumsuzca yapılacak eylemler İTÜ'nünde öğrencilerinin sömestr kaybedecek şekilde kapatılması için malzeme olarak kullanılmak istenecektir. Bu nedenle haklı isteklerimiz doğrultusunda yapacağımız eylemlere kitlelerin sahip çıkmasına önem vermeliyiz. Kitlelerden kopmuş kadro eylemi özellikle gündemdeki boykot önerisi düşünülen oyunlara ortam hazırlayacaktır.

Biz tüm ilerici yurtsever güçlerin en geniş tabanlı anti - faşist demokratik cephede örgütlenmesini savunmaktayız. Tutarlı kitlesel eylemlerle demokratik üniversite mücadelesinde ileri!..

— 22. madde başta olmak üzere tüm anti - demokratik yönetmelik maddeleri kaldırılsın.

— **İ.T.Ü. yurdu derhal açılmalıdır.**

— Fakültelerdeki polis karakolları kaldırılmalıdır.

— Dört tutuklu arkadaşımız derhal serbest bırakılmalıdır.

— Diplomalardaki gece - gündüz ayrımı kaldırılmalıdır.

— Ders kitabı ve teksir sorunu tutarlı bir çözüme ulaştırılmalıdır.

— Faşist yuvalar dağıtılmalıdır.

— Beş senede yüksek mimarlık hakkı sağlanmalıdır.

Yaşasın tüm ilerici gençliğin birliği

Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur

Dünya gençliği anti - emperyalist dayanışma, barış ve dostluk istiyor

Yaşasın bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm mücadelesi.

FAŞİZME GEÇİT YOK!

«YAŞASIN İGD»

(Baştarafı 3. sayfada)

vazinin gerici feodal toprak beylerinin, Nato'cu çevrelerin ve onların politik karargâhı MC'nin faşist tırmanışının küçük bir parçasıdır. Ülkemizde şimdiye dek kurulan en gerici ve kanlı iktidarların başında gelen MC'nin tertiplerini boşa çıkarmak her yurtseverin görevidir. Bu da, örgütlü, yığınsal anti - faşist çıkışları gerektirir. Demokratik güçlerin eylembirliğine daha sıkı sarılmayı, işçi sınıfı hareketine ters, troçkist, anarşist, maocu akımlara karşı da mücadeleyi gerektirir. Gerici - faşist karması MC iktidarının uzaklaştırılması, yerine işçi sınıfının da katılacağı ilerici - demokratik halktan yana bir iktidarın işbaşına getirilmesi için mücadeleye daha aktif olarak katılmayı gerektirir.

Demokratik güçler kışkırtmalara ve saldırılara karşı uyanıklılığı elden bırakmamalı, burjuvazinin oyununa gelmemelidir. Yalnız bu, «elimizi kolumuzu bağlayalım», «faşizm gelir uslu otur» oportünizmi demek de değildir. Aksine, yığınlarla daha geniş bağlar kurabilmek, TÜRKİYE İLERİCİ GENÇLİĞİNİN BİRLİĞİ **yolunda daha aktif savaşmak, bozguncular ve faşistlere gerekli dersi kitlesel olarak vermek için mücadele etmek demektir.**

YAŞASIN İLERİCİ GENÇLİĞİN BİRLİĞİ
YAŞASIN İGD

ZONGULDAKLI İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

İDMMA ÖĞRENCİLERİNİN

(Baştarafı 3. sayfada)

«Ülkemizde 1975 - 1976 öğretim döneminde üniversite ve yüksek okullarda türlü nedenlerden biz öğrencilerin sağlıklı olarak devam edebilme olanağı kalmadığından ADMMA (Ankara Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi)'da alınan ve basında açıklanan kararların; devam mecburiyetinin kaldırılması, yıl sonunda ön şart gözetilmeksizin bütün derslerden (50) alan öğrencilerin başarılı sayılması.

İDMMA (İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi) ve bağlı yüksek okullarına (Galatasaray, Kadıköy, Vatan, Işık Mühendislik Yüksek Okulları) uygulanması için gerekli girişimlerin tarafınızdan yapılmasını saygılarımla arz ederim.»

Şeklindeki öğrencilerin akademik isteklerini belirten 603 dilekçeyi İDMMA ve bağlı okullarda okuyan **İGD** (İlerici Gençler Derneği), **İMD** (İlerici Mühendisler ve Mimarlar Derneği), **TEK - BAD** (Teknik Bilimler Araştırma Derneği), üyeleri ile bu uygulamayı destekleyen **İDMMA** ve bağlı okullar bünyesindeki öğrenciler tarafından akademi başkanlığına gönderilmiştir. Bu dilekçelerdeki amaç; Akademi Senatosu toplantısında konunun, gündem maddesi olarak görüşülmesi ve bu istemimizin gerçekleşmesi için gerekenin yapılmasıdır.

AVRUPA'DAKİ DEMOKRATİK KİTLE

(Baştarafı 4. sayfada)

tüzüğe konmasını ezici bir çoğunlukla kabul etti. Buna karşı çıkan gerici faşist karması grup azınlıkta kalınca, tüzüğün ilerici bir doğrultuyla damgalanmasına tahammül edemiyerek Genel Kurulu terketmişlerdir. Müttefikleri Mocularda bu azınlıkla beraber salonu terkederek faşistlerle açık işbirliğini, ilericilik düşmanlığını bir kez daha gösterdi.

Bu madde üzerinde tartışma sırasında, kendisini sosyal - demokrat gibi gösteren gerici faşist karması grubun maskesi düştü, ilericilik düşmanı yüzü ortaya çıktı. Önceden bunların oyununa gelmiş olan bazı samimi sosyal - demokrat öğrenciler, ilerici - yurtsever öğrencilerin safında yerlerini aldılar. Böylece, Belçika'daki ilerici öğrencilerin birliği sağlandı.

Gelgelelim, BTÖB Yönetim Kurulu hâlâ bu bu gerici - faşist - Maocu karması azınlığın elindedir. Bunların örgütü ellerinde tutmak için her türlü pis oyuna başvuracağı kuşkusuzdur. Bu oyunları boşa çıkarmak, Yönetim Kurulu'nu bu azınlığın elinden kurtarmak, ilerici bir ekibi yönetime getirmek görevi ilerici yurtsever öğrencileri bekliyor. Bu görevin başarılması yakındır.

Belçika'daki İlerici - Yurtsever Öğrenciler

ZULÜM VE BASKI

(Baştarafı 4. sayfada)

Ancak sorun bununla sınırlı değildir. Emekçi kitlelerin eylem alanlarında pekişen birliğini örgütlü, güçlü bir konuma getirmekte, günümüzde ilerici güçlerin önünde çözümlenmesi gereken acil bir sorun olarak durmaktadır.

İkincisi : İşçi sınıfı hareketine ters, sapık akımlar, şimdiye dek belirtildiği üzere, ilerici demokratik güçlerin dayanışmasını bozmaktadır. Bu son olayda da açık biçimde bunu görmekteyiz. Polislerin, ajanların rahatça sızabilecekleri bir konumda oldukları için, öğrenci gençliği demokratik mücadelesinden saptıracak eylemlere sürüklemektedirler. Şu gerçek artık apaçık biçimde ortaya çıkmıştır: Öğrenci gençlik, bozguncu unsurları içinden atmadıkça, faşist çetelere karşı uzun süreli, hedefe ulaştırıcı eylemlere girişemeyecektir.

Üçüncüsü : İlerici basın, faşist saldırılara karşı demokratik kamuoyunu ayakta tutacak yayınlardan uzak kalmaktadır. Halbuki bu yığınsal kanlı saldırıları kanıksamak olanaksızdır. Demokratik kamuoyunu diri tutacak, morali yükseltecek yayınları güçlendirmek gerekir.

Tüm ulusal demokratik güçlere, ilerici kuruluşlara sesleniyoruz: Gençliği yalnız bırakmayınız. Anti - emperyalist, anti - faşist ilkeli dayanışma ve birlik örneğini veriniz.

ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ (IUS) GENEL SAYMANI VE IUS'TE «ÖZGÜR ALMAN GENÇLİĞİ ÖRGÜTÜ» (FDJ) TEMSİLCİSİ WALTER LAWRENCE İLE GAZETEMİZ İNGİLTERE - BİRMİNGHAM MUHABİRİNİN YAPTIĞI RÖPORTAJI SUNUYORUZ :

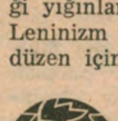
«ULUSLARARASI GENÇLİK HAREKETİ TÜRKİYE'DEKİ ANTİ - DEMOKRATİK BASKILARI LANETLİYOR»

SOSYALİST ülkelerde yaşayan gençler ve öğrenciler kapitalist ve az gelişmiş ülkelerde yaşayanlara oranla bir çok demokratik haklara sahiptirler. Demokratik Alman Cumhuriyetindeki gençlerin demokratik örgütü olan FDJ'nin kuruluşu ve tarihçesi hakkında okuyucularımıza kısaca bilgi verir misiniz?

FDJ II. Dünya Savaşında faşizmin yenilmesinden sonra kurulmuştur. En baş ta gelen amaçlarından biri gençliği, işçi sınıfının faşizme karşı savaşımından kaynaklanan anti-faşist bir ruhla eğitmek ve faşizm tehlikesinden arınmış, demokratik, yeni bir ülkenin kuruluşuna yardımcı olmaktı. Ülkemizin gelişmesi ile, FDJ sosyalizm kuruculuğunda aktif bir rol almış ve temel amacı gençliği yığınlar halinde Marksizm - Leninizm ruhu ile sosyalist bir düzen için eğitmek olmuştur.

FDJ'nin yapısı, alt kuruluşları ve üyelikleri hakında bilgi verir misiniz?

FDJ'nin yaklaşık olarak 2 milyon üyesi vardır. FDJ, DAC'nin idari yapısına paralel olarak örgütlenmiştir. Fabrikalarda, öğrenim kurumlarında en az üç kişi grup adı verilen taban örgütleri oluştururlar. Böylece alt yapı fabrikalarda bölükler, okularda sınıflar ve üniversitelerde seminer grupları şeklinde oluşur. Alt kuruluşlar ana üniteleri oluştururlar. Örneğin: bir fabrikanın çeşitli kesimlerinde kurulan bölükler birleşerek FDJ'nin bir ana ünitesini meydana getirirler. Bunun üstünde yerel kuruluşlar ve en üstte Merkez Komitesi yer alır.

Dünya gençlik festivali Havana'da olacak. Bu tip festivallerin Dünya gençliğinin anti - emperyalist dayanışması, barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımındaki önemi büyüktür. FDJ'nin II. festival hazırlıkları hakkında bilgi verir misiniz?

DAC gençliği Berlinde yapılan 10. Dünya gençlik festivalini hâlâ canlı bir şekilde hatırlıyor. FDJ Haziran'ın ilk haftasında yer alacak genel kurulu ile 11. festivalin kampanyasına yurt dışında başlayacak. Şimdiye kadar yaptığımız çalışmalar ülkemiz gençliğini 10. festivalin verdiği anti-emperyalist dayanışma, barış ve kardeşlik havası içinde eğitmek olmuştur. Aynı zamanda yakın kardeşlik ilişkileri içinde bulunduğumuz 11. festivalin ev sahibi Küba'lı öğrenci ve gençlik kuruluşlarına 10. festivalde edindiğimiz teknik alandaki tecrübeleri iletiyoruz. Gençlik festivallerinin başarısı, Dünya gençliğinin anti - emperyalist dayanışmasının güçlenmesi, kapitalist ve az gelişmiş ülkelerdeki gençliğin haklarının korunması ile belirlenir. Aynı zamanda bu festivaller değişik sosyo - ekonomik yapıya sahip toplumlardan gelen gençlerin ortak isteklerini yansıtan canlı toplantılardır. İnanıyoruz ki yukarıda saydıklarımız Havana'da tüm canlılığı ile yansıyacaktır. Uluslararası hazırlık komisyonunun 2. toplantısında gördüğümüz gibi Küba'lı yoldaşlar bu festivale titizlikle hazırlanıyorlar.

Türkiye gençliği işçi sınıfı ile omuz omuza faşizme karşı savaşıyor. İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK Gazetesi» yoluyla Türkiye gençliğine iletmek istediğiniz bir mesajınız var mı?

Türkiye'de, özellikle son zamanlarda, ilerici gençliğe, öğrencilere uygulanan baskılar gittikçe artmaktadır. Sağcı ve faşist çevreler Türkiye'de açık faşizmi tezgâhlamaya çalışıyorlar. Uluslararası gençlik ve öğrenci hareketi bu oyunları ve anti - demokratik baskıları lânetlemektedir. Türkiye gençliğinin demokratik haklar için, anti - faşist ve anti - emperyalist savaşımında yanındayız.

DÜNYA BARIŞ KONSEYİNİN BÜTÜN DÜNYA DEMOKRATLARINA ÇAĞRISI :

«TÜRKİYE HALKI İLE DAYANIŞMA GÖSTERİN»

Dünya Barış Konseyi (DBK), Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi (TBÖK)'ün başvurusu üzerine bütün dünya kamuoyuna bir çağrı yayınlıyarak, Türkiye halkı ile dayanışma gösterilmesini istemiştir. DBK, Türkiye'deki faşist tırmanışa dur denilmesi için Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu'na da başvurmuştur. Ayrıca, 102 ülkedeki örgütlerine TBÖK mektubunu birer genelge ile göndererek, Türkiye'deki ilerici, demokratik güçlerle dayanışmaya çağırmıştır. Daha önceki sayılarımızda da tanıttığımız gibi DBK, 102 ülkeden çeşitli demokratik yığınsal örgütleri kolektif olarak kabul eden ve bağrında yüz milyonlarca demokrat ve barışseveri toplayan uluslararaı bir örgüttür.

Dünya Barış Konseyi'nin, dünya demokratik ve barışsever kamuoyuna yaptığı çağrı özetle şöyledir: «DBK bütün dünyadaki, barıştan yana, anti-faşist ve demokratik güçlerin dikkatini, insan haklarının sürekli olarak zedelediği Türkiye'ye çekiyor.

Ülkedeki ilerici ve demokratik güçleri temsil eden binlerce insan tutuklanmış, bunlara insanlık dışı, dehşet verici işkenceler uygulanmaktadır. Bu koşullar altında birçok tutuklu hayatını kaybetmiştir. Diğerleri ise hayatları kurtarılmak için bir şey yapılmadığı takdirde, bu koşulların kurbanı olacaktır.

DBK, bütün ülkelerdeki barış hareketlerini ve dünyadaki bütün demokratik güçleri, Türkiye'deki bu insanlık dışı teröre son vermek için derhal harekete geçmeğe ve Türkiye halkına verdikleri barış ve demokrasi mücadelesinde tam bir dayanışma göstermeye çağırır.»

DBK, BM İNSAN HAKLARI KOMİSYONU'NA DA ŞU TELGRAFI ÇEKMİŞTİR

«Sayın Ekselans,

DBK, insan haklarının sürekli olarak zedelendiği... binlerce kişinin tutuklanarak dehşet verici işkenceler uygulandığı, düzinelerce gencin öldürüldüğü ve 7 binden fazla öğretmen ve memurun sürgün edildiği Türkiye'ye dikkatinizi çekmek istiyor.

Ekselanslarından, bu insanlık dışı hareketlere bir son vermek ve böylece Türkiye'de binlerce ilerici ve demokratın hayatın kurtarmak ve onların güvenliklerini sağlamak için gerekli önlemleri almanızı rica ederiz.

**Dünya Barış Konseyi
Genel Sekreteri
Romech Chandra»**

Ayrıca TBÖK'ün mektubunu, dünyadaki bütün örgütlerine bir genelge ile gönderen Dünya Barış Konseyi: «Türkiye'deki dostlarımızın bu acil çağrısına uyarak barışçı ve demokratik güçlere yapılan bu baskılara son verilmesi yolunda dayanışma göstereceğinize eminiz» demiştir.

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ★ Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ★ Sahibi : Serter Ersin ★ Sorumlu yönetmen : Bahattin Seven ★ Yönetim yeri : Divanyolu, Klodfarer cad. Örer İşhanı, No : 33 - 35/11, Cağaloğlu - İSTANBUL ★ Yazışma adresi: P.K. 914, Sirkeci - İSTANBUL ★ Abone : 6 aylık 25 TL, 12 aylık 50 TL ★ İst. Dağıtımı TAN - DA / Ege Dağıtımı: DATİC / Ankara Dağıtımı: Ankara Dağıtım ★ Dizgi tertip: Başaran, Baskı: Ufuk Matbaası ★ Son baskı: 5 Haziran